

2003:2

ARLIS
NORDEN

INFO

ARLIS/Norden Info 2003:2 (ISSN 0284-7027)

EDITOR'S CORNER

ARLIS/Norden Info is published three times a year, one issue being a double-issue, and is sent to all subscribing members of the ARLIS/Norden Society.

The annual membership subscription 2002 is 600 SEK for institutions, 170 SEK for single members, and 100 SEK for unemployed/students/senior citizens.

The periodical is edited successively by the five Scandinavian countries. This issue is edited by Iceland. The next issue will be edited by Sweden, deadline November 15, 2003.

Articles and letters to the editorial staff should be addressed to the Society's chairman, who will forward them to the editorial staff responsible for the next issue.

ARLIS/Norden's Internet homepage: <http://www.arlisenorden.org>

To join ARLIS/Norden's mailing-list, follow instructions at: <http://www.arlisenorden.org/arlis/maillinglista.html>

ARLIS/Norden

Formand = Chairman: **Elisabeth Kihlén, Sverige / Sweden**

Kasserer = Treasurer: **Satu Lindberg, Finland**

Bogholder, medlemsregister = Book keeper, membership list:

Arne Olsen, ARLIS/Norden c/o Det danske Kunstinstitut, Bredgade 68,
DK - 1260 København K, Danmark. Fax + 45 33 11 30 72, e-mail: ao@dkim.dk

Information om ARLIS/Norden og blanket til ansøgning om medlemskab rekvireres hos ARLIS/Nordens bestyrelsesmedlemmer i de enkelte lande.

ARLIS/Nordens bestyrelse pr. 30.5.2002:

DANMARK, medlem af bestyrelsen

Christina Collet Madsen

Kunstforeningen

Gammel Strand 48

DK-1202 København K

Tel. +45 33 36 02 63

Tel. +45 35 43 07 10

E-mail: ccm@kunstforeningen.dk

DANMARK, suppleant i bestyrelsen

Lise Marie Kofod

Kunstakademiets Konservatorskole, Biblioteket

Esplanaden 34

DK-1658 København K

Tel. +45 33 74 47 21

Fax. +45 33 74 47 27

E-mail: lmk@kons.dk

FINLAND, medlem af bestyrelsen

Eila Rämö

Konstindustriella Högskolans Bibliotek

Tavastvägen 135 C

FIN-00560 Helsinki/Helsingfors

Tel. +358 9 7563 0243

Fax +358 9 7563 0246

E-mail: eila.ramo@uiah.fi

FINLAND, suppleant i bestyrelsen

Satu Lindberg

Kulturpolitisk bibliotek, Centralkommissionen för konst

PB 293

FIN-00171 Helsinki/Helsingfors

Tel. +358 9 1607 7066

Fax. +358 9 1607 7069

satu.lindberg@minedu.fi

ISLAND, medlem af bestyrelsen

Gunnhildur Björnsdóttir

Bókasafni Listaháskóla Íslands

Skipholti 1

IS-105 Reykjavík

Tel. +354 545 2218

Fax +354 545 2209

E-mail: gunnh@lhi.is

ISLAND, suppleant i bestyrelsen

Ólöf Benediktsdóttir

Árni Magnússon Institut

Árnagarði v/ Suðurgötu

IS-101 Reykjavík

Tel. +354 525 4010 / 525 4022

Fax +354 525 4035

E-mail: olofbe@rhi.hi.is

NORGE, medlem af bestyrelsen

Eva Christine Eide

Riksantikvarens Bibliotek

PB 8196 Dep.

NO-0034 Oslo

Tel. +47 2294 0543

Fax +47 2294 04 06

E-mail: eva.eide@ra.no

NORGE, suppleant i bestyrelsen

Birgit Jordan

Biblioteket, Nasjonalgalleriet

PB 8157 Dep.

NO-0033 Oslo

Tel. +47 2220 0404

Fax +47 2299 3863

E-mail: birgit.jordan@nasjonalgalleriet.no

SVERIGE, medlem af bestyrelsen

Elisabeth Kihlén, FORMAND

Arkitekturbiblioteket, Chalmers Tekniska Högskola

Sven Hultinsgatan 6

SE-412 96 Göteborg

Tel. +46 31 772 2413

Fax +46 31 772 2419

E-mail: elisa@lib.chalmers.se

SVERIGE, suppleant i bestyrelsen

Anna Dahl

Medelhavsmuseet, Biblioteket

Box 16008

SE-103 21 Stockholm

Tel. +46 08 5195 5300

Fax. +46 08 5195 5370

E-mail: anna.dahl@medelhavsmuseet.se

Indholdsfortegnelse – Table of contents
ARLIS/Norden Info 2003:2

Indhold

ARLIS/Norden konferens ... liten rapport från ett storslaget land / <i>Bisse Evers</i>	4
User education (abstract) / <i>John McKay</i>	6
Instruction: or throwing a good party / <i>Guðrún Helgadóttir</i>	7
Workshop 1: Gästen på museumsbiblioteket i en ny tidsålder	10
– oplæg / <i>Gróa Finnsdóttir</i>	
– kommentar / <i>Birgit Jordan</i>	
– referat / <i>Maria A. Bartolini</i>	
Workshop 2: Brugerundervisning på nye måder	19
– oplæg / <i>Tina K. Andersen</i>	
– kommentar / <i>Elisabeth Kihlen</i>	
– referat / <i>Eva Eide</i>	
Referat fra årsmøde i ARLIS/Norden 2003	26
Referat af ARLIS/Norden styremøde	30
Protokoll fra ARLIS/Norden styremøde	32
 Kort sagt	 36
 Nytgiven bibliotekshistorik / <i>Magdalena Gram</i>	 40
Kommentar til Gry Kjær-Larsens anmeldelse i ARLIS/Norden Info 2003:1 / <i>Magdalena Gram</i>	

Redaktion / Editors: Gunnhildur Björnsdóttir og Ólöf Benediksdóttir

Dette nummer indeholder hovedsagelig artikler og indlæg tilknyttede til ARLIS/Nordens
 årsmøde og konference i Akureyri 12. – 14. juni 2003

This issue consists mainly of articles and papers connected to the ARLIS/Norden Annual
 Meeting and Conference in Akureyri, June 12 – 14, 2003

Forsidebillede: "Fåren står vagt". Foto: Gunnhildur Björnsdóttir
 Fotos fra Akureyri konference: Björk Guðnadóttir

Arlis-Norden konferens i Island 12-14 juni 2003. Liten rapport från ett storslaget land.

Bisse Evers, intendent Röhsska museet, Göteborg

Framför mig här på skrivbordet står ett hisnande vackert vykort! Det föreställer 10 stycken hästar som spränger fram genom snön med vitklädda bergsmassiv i bakgrunden! På baksidan står: "Hlaupið heim" - "Heading home!" Detta kort kunde jag inte förmå mig att sända iväg hem - det är frakterat och allt! - jag ville behålla en bild som så starkt minner om detta mäktiga Island och alla hästarna.

Också annat finns förstås att berätta: som hur vi nordiska delegater samlades i Reykjavik för den sista delen av resan upp till norra delen av ön och staden Akureyri på kvällen den 11 juni i år för Arlis-Norden konferens och årsmöte. Vi landade med nosen alldeles framme vid atlantkanten - det kändes så - och en underbar saltmättad regntung luft mötte oss när vi kom ur planet. Då hade vi fått uppleva en magnifik flygning från Reykjavik till Akureyri över blåskimrande glaciärer, fjällsjöar och snötäckta fjäll.

Det utmärkta hotellet visade sig vara hopbyggt med ett annat lika utmärkt hotell. Det betydde att man - i bästa deckarstil - hade att leta rätt på sitt rum genom vindlande korridorer och trappor upp och ned. Som tur var hade jag hjälp av den hela tiden lika vänliga Helga från Konferenscentret att släpa på min väska - man är ju nämligen rustad till tänderna med allt från stövlar och regnställ till baddräkt och badskor när man far till Island!

På torsdag morgon samlades en del av oss vid den fascinerande och originella grå kyrkan

från 1940 högt uppe på sin kulle. Under ledning av stadens sympatiska museichef - som för övrigt studerat vid Lunds universitet i Sverige - vandrade vi sedan längs huvudgatan där en varierande arkitektur på ett levande sätt beskrev stadens framväxt för oss. Här samsas det äldsta Laxdalshuset från 1795 och den fina teatern med intressanta funkis-inspirerade hus och t ex Sigurdhaedir - ett typiskt norskt s. k . "kataloghus". Vi avslutade vår promenad i den lilla träkyrkan (den minsta i Norden?) nedanför museet och blev sedan - till slut - mycket imponerade av det fina moderna museet med magnifik utsikt över fjorden.

Eftermiddagens konferens på Ketilhus - kulturhuset mitt i stan - bjöd på ett par mycket intressanta föredrag av John McKay från Glasgow och Guðrún Helgadóttir från Islands Konstakademi. Jag noterade med tillfredsställelse att intresset för våra användare och deras olika behov fick mer uppmärksamhet under årets konferens än tidigare. Det är viktigt med "brukarperspektivet" som vi brukar tala om i Sverige. Dessförinnan - jag måste få nämna

Endelig en pause

det också - fick vi en utsökt fisklunch på den närliggande krogen. Överhuvud taget var det påfallande vilken omsorg vårt värdfolk lagt ner på alla detaljer kring kaffe och bullar och frukt, vatten, karameller(!) och måltider.

Torsdagkvällens valtur var naturligtvis av många ett uppskattat äventyr då jag dock valde att med en betydligt mindre äventyrlig promenad utefter vattnet vid hotellet förbereda mig för fredagens uppdrag att leda årsmötet.

Efter frukosten på fredagen - då luften i hotellets matsal på ett exotiskt sätt fylldes av ivrig spanska - en hel busslast - samlades vi åter på Ketilhus.

Årsmötet präglades av stort engagemang hos delegaterna och det var för mig en mycket stimulerande utmaning att försöka sammanfatta och få oss att förstå varandra över språkgränserna. (Protokoll från årsmötet finns naturligtvis separat)

Eftermiddagens workshops var väl förberedda och i min grupp diskuterade vi hur man bäst undervisar våra brukare om det moderna museibibliotekets möjligheter. En viktig aspekt var naturligtvis den snabba förändring som präglar all informationsförsörjning numera genom datorer, internet etc. Det kräver vidareutveckling av vårt eget sätt att arbeta. Våra yngre användare - t ex forskarna - är ju numera så vana vid att arbeta via datorer att det snarare kan betyda större krav på oss att vägleda i det äldre informationsmaterialet.

Dagen avslutades med både en charmig vinstund på Akureyri konstmuseum och sedan festmiddag på krogen nere i hamnen. God mat och dryck ackompanjerades av sång och musik och - naturligtvis - en vidunderlig utsikt.

Lördagen startade småkulet och regnigt när vi packade in oss i bussen för den spännande 14-timmarsfärden tvärs över hela ön ner till

På Akureyri konstmuseum

Reykjavik igen. Och vad kan man inte allt berätta om otroliga naturupplevelser - det stormade bra på kraterns topp! - om hästar och får och fåglar (jo, jag såg ett sångsvanspar!) om snöklädda berg men också frodigt gröna ängar, om hur det var att plocka med sig några vulkanbitar som minne, eller en stor tuss fårull från ett staket där någon bagge gått och skrubbat sig.

För att inte tala om allt vi fick se från Holar domkirke till det fascinerande Reykholt - den plats där Snorre Sturlasson hade sin gård och skrev sina isländska sagor. Men jag tror bestämt att vi andra i bussen var rejält mycket mer entusiastiska än guiden...! Nå, vi kom så småningom i glödande kvällssol tillbaka till Reykjavik som sannerligen hade växt sedan jag var där för elva år sedan! En sista natt och en morgonpromenad vid hotellet där jag fann ett vackert fågelägg som damen i presentbutiken på hotellet hjälpte mig att slå in i silkespapper för att klara atlantflygningen - ja, min alltså. Vi var åter på hemväg men först en sväng till den Blå Lagunen!

Nej, just det osande svavelbadet var kanske inte min favorit - men när man kramat om vännerna i Island och planet lyfter efter dessa junidagar är man helt enkelt en rikare människa!

TACK än en gång för senast!

User education (abstract)

John McKay, Head of Information Services at the Glasgow School of Art, Scotland

We use the phrase „user education” as a given, an article of professional faith, almost a mantra: we know what user education is, we know that it is a good thing, and we know that we ought to do more of it.

But is all of this true?

John McKay will challenge our assumptions

-

- Are we trying to turn our users into librarians / archivists / curators?
- Many of our users think visually rather

than verbally. How can we respond to the visual strength of our users, when our discourse is primarily verbal?

- How can we support users with different skills, abilities, and backgrounds?
- Can the users educate us?
- How can we achieve our goal of confident, sceptical, demanding users - users who are in control of their own learning and research?
- How can we bring a sense of enthusiasm, excitement, and fun to the library experience?

Guðmundur Oddurs filosofiske verdensbillede

Skulpturer foran Safnasafnið

Ved Snorri Sturlusons bassin i Reykholt

Instruction: or throwing a good party

Dr. Guðrún Helgadóttir, undervisningspædagog Islands kunstakademi

Ladies and gentlemen, I expect that the reason I'm here is that professionals in every field are called upon to share their knowledge by informing the public through lectures, workshops, presentations and media appearances. Most professionals are not specifically trained in techniques of instruction. Now I do not know if this assessment of your needs is correct?

In this brief presentation I will identify some practical and philosophical questions that one needs to ask in order to effectively plan and provide an information session such as a short workshop, discuss the use of common instructional media and share some thoughts on the performance of presenting information - for instruction is one of the performing arts. On that note I think it might be appropriate to recite a poem that may in some ways be related to art libraries, art library users and their literacy.

The princess' name is:

Guðrún Helgadóttir.

It says so in my brother's spelling dictionary, and I read it to my aunt way before I could read.

And it's true.

To some extent artists are the princesses that have to tell you that they always knew their destiny was written in the great book – regardless of whether they could read. Part of the professional landscape of art libraries is the dichotomy that was described in the previous presentations, that is the perceived polarity of the stereotypical librarian as organized and industrious vs the stereotypical artist as chaotic and creative. This is part of the problematic every day world in art libraries, the notion of a certain incompatibility between providers and users, you and your audience.

Like with any other performance you need first of all to consider the expectations that are brought to the event; why are you onstage - or in a lecture hall, or answering questions from a person wishing information on Edward Munch's relations with women? Why you are there depends largely on who the audience is and why they are there, you are to become what they need you to be. In simple terms, you are there to serve. Serve up information in such a sequence and measure, and with an attitude that helps the audience to digest it.

For you, the identity of the audience is determined by their information needs. That is what are they looking for - or perhaps you need to be wiser than they about what they should and could be looking for. For example those of you who work with educational institutions know that initially students have very vague ideas about what the library is and what the options are in locating information. On the other hand, some of the faculty may have intimate knowledge of a few corners in the library but lack sense of the overall structure and interdisciplinary possibilities of it's very existence. So, not only do you not know what your audience needs at the onset of your interaction - they may not know what they need. So you must get them to talk and explain.

How much talking and explaining is needed depends on the occasion; if you are receiving a group of new users into your library there are likely a few points that you know from experience that you need to get across to them - but do not forget to ask about their expectations anyway, because knowing them helps you serve them better.

When you've established what information is needed the question is how to provide it, that is what instructional method is best. I

strongly advise interactive approaches, that is avoid lengthy explanations and presentations such as this one.

You will need to address both groups and individuals - and even if you provided information to a group you may have to repeat it often for the individuals in the group. Partly because people have different learning styles, some people have great difficulty digesting information given in a presentation. And to quite an extent because various members of your audience had minds drifting at different moments in your presentation, they forgot what you said or maybe asking you a question later on is a way of reassuring themselves that they got it right or maybe just a way of introducing themselves... The point is, repeating oneself all over again is to be expected and if it's frustrating - well so is the weather.

Active involvement is always helpful. Ask people questions relating to what you are about to tell them to put them in a frame of mind to receive the information. Let them present or act upon it, this makes the information more likely to be retained. If the intent is to instruct, that is provide information and teach techniques, then presentation must be alternated with activities that allow the audience the opportunity to use this information and test the techniques. This is bad news for example to university librarians who will receive scores of newly enrolled students all at the same time needing the same information - wouldn't it be nice and efficient if they could just be taught to use the library through a

lecture? Yes, but no. The lectures are necessary, but must be reinforced through experience - which is largely individual.

Perhaps it is useful to think of an instructional session like a dinner party; you have to think of the needs of the guests - how to seat them and if you have enough cutlery etc.

Then it is the question of food, preparing it and serving it during the meal. Short lectures, demonstrations and assignments are your way of serving the meal. The activities you have organized is your way of setting the table, selecting and seating your guests, what you have done to create an atmosphere of enjoyment.

Then of course at some point your responsibilities as a host, end. The guests generally speaking must feed themselves and be responsible for their table manners and digestive health.

But even a beautifully laid table with delicious food is unappetizing to a guest who doesn't want to be at this party anyway. Inner motivation is the quest for the knowledge you are about to import, but you also have a few who attend less than enthusiastically and you have to make them feel welcome and glad they tagged along.

Your own enthusiasm is catching, show it - not only with words but with contact with the audience, look them in the eye, ask them questions get them involved in the party, not only recipients of what you cooked up for them.

Take for example the common request for

Festmiddag på Fiðlarinn

quiet in the reading rooms, you can present it as a rule, or you can ask the audience what behavior bothers them most in the library. Thereby they have identified the problem, it's theirs not only yours.

This involvement and sense of a common task is vital to overcome the prejudice that many artists and art students have when it comes to the expertise of other professionals within the art world. Even with conceptual art and the ensuing movements where boundaries between art and science have been blurred, where art theory has gained ground and the importance of historical consciousness is acknowledged - we still struggle with the phantom of a certain illiteracy. Art as non-intellectual, non-verbal as the other to academic pursuits. Such prejudices blind your audience to the wealth of the library and render them insensitive to the pleasures that access to this wealth can afford.

Faced with such an audience the librarian, bookishness incarnate, will not be heard or understood through formal presentations, they are an approach which will only reinforce the received notions about the nature of libraries and librarians. User education in art libraries is complicated. You must somehow capture your audience as a person speaking to them personally, addressing their information need because you have the means to do so.

Finally bear in mind that as with a party, no amount of preparation will enable you to predict exactly how it unfolds - or at least not a good party!

First of all there are environmental factors beyond your control, something going on with the group or maybe something as simple as roadworks outside the window creating a deafening noise. You have made some decisions but undoubtedly there are many decisions you didn't even know that you made, such as who you look in the eye

Hovedretten

when you speak, to whom you address your questions, whether your language is inclusive etc. And some decisions you didn't make because you did not foresee the situation that would call for them, such as the network connections failing just as you were about to show a group of new users the vast possibilities of information technology...

So you will always need plan B, and never forget, instruction is a social occasion - if what you do and say to your audience could just as well be covered in a handout - then it's not going to be a good party.

Have fun!

Workshop 1: Gästen på museumsbiblioteket i en ny tidsålder

Inledning

Gróa Finnsdóttir, Islands nationalmuseum

I en kärleksdikt från 1980 skriver den finska författaren *Eeva Kilpi* :

*Säg till om jag stör,
sa han när han steg in,
så går jag med detsamma.*

*Du inte bara stör,
svarade jag
Du rubbar hela min existens.
Välkommen!*

Också på det sättet hoppas jag att museer och deras bibliotek kommer att påverka oss människor. De bör "rubba vår existens", de bör väcka spörsmål och frågor, de skall väcka förundran! Ett idealt museum, med all sin verksamhet i full funktion, skall som helhet verka som ett *under* på sina gäster.

Och lika så ser man på museiföremålen på våra museer. Man kan ha sett på och passerat en kruka, ett svärd eller ett smycke ett flertal gånger utan att lägga speciellt märke till dem, men så snart som en historia – en saga - finns i samband med föremålen, blir man nyfiken och vill få veta mera. Ett mycket bra exempel på detta har man om det som har beskrivits som "världens äldsta tuggummi". I närheten av Göteborg i Sverige på en plats som kallas **Huseby klev** hittade arkeologerna sommaren 1992 bland annat en ful klump som såg ut som en liten sten. Inget märkvärdigt här, tänkte arkeologerna i början. Men när de tittade närmare på klumpen, såg de något som sedan visade sig vara avtryck efter tänder. När man hade sedan undersökt föremålet upptäckte man att det var en hartsklump (kåda/ resin) som järnåldersmänniskorna hade använt som tuggummi! Så här hade plötsligt en ful sten förändras till något helt speciellt som öppnade dörrar till massor av frågor, man hade ett *under* framför sig. Man såg hur dessa urmänniskors tänder hade sett

ut, man kom på att de hade använt tandpetare också under den tiden, man visste mer om vegetationen på området och man kände sig inte lika mycket främling med dessa våra förfäder, som också tyckte om tuggummi.

“Museer för alla”

Under de senaste åren har den ideologi som har med museologi att göra förändras på flera sätt. I dag tillhör det mänskorrättigheter att **alla** har ohindrad tillgång till ens lands konst och kulturarv och därför har museifolket strävat efter att skaffa världen öppnare museer av hög kvalitet. Det innebär att de har försökt avskaffa vissa fördomar som fanns, fördomar som man såg t.ex. genom enspråkiga meddelanden, trappor och framställning av föremålen i en höjd som endast passar en vuxen människa av normal längd. Man tog sällan hänsyn till olika målgrupper, gamla människor, syn-, hörsel- eller rörelsehindrade människor, fångar och inte minst barn. I bästa fall fanns det ett "hörn" för barnen eller ett avgränsat område och bakdörr borta från huvudentrén för rörelsehindrade personer, - och synskadade människor fick inte röra föremålen.

I dagens museivärld strävar museerna efter att uppfylla den självklara krav att ha "museer för alla". Och då menas exakt för **alla**, inte bara för specialister, forskare, studenter, konstnärer och akademiker. Under åren 2000-2002 gjordes en mycket uppskattad undersökning av CLMG – The Campaign for Learning through Museums and Galleries – som är en stor organisation och omfattar de mest betydelsefulla institutioner, museer och gallerier, - huvudsakligen i Stor Britannien. Projektets syfte var i stort sätt att se vilka besökte museerna och gallerierna och vad de väntade sig av ett museum, men inte mindre gick undersökningen ut på att få tag i de kategorier av

människor som aldrig hade besökt ett museum, så som unga mödrar med sina barn, fångar och socialt utslagna människor, sjuka människor, utbildade människor och grupper av olika folkslag – och också få fram vilken uppfattning och inställning de hade till sådana institutioner. Huvudvikten låg på att folk skulle kunna utbilda sig på själva museet, utställningarna skulle kunna väcka kunskapslust som museet i sin helhet skulle kunna svara på för alla. Kort sagt då har CLMG-undersökningen väckt en stor uppmärksamhet och redan blivit till en stor nytta i den nya museivärld som man försöker bilda. Museer runt omkring i Stor Britannien har använt sig av den, och eftersom den ligger öppen för alla på Nätet (sidan clmg.org.uk) då har även många använt sig av den utomlands. I samband med projektet har det talas om “museum fever” och att man äntligen lyckats med att *“put the learners firmly in the driving seat, taking their leads from their needs, interests and lifestyles, not those of the staff or organisations”*.

I vilket fall som helst står nu klarare för oss att konsten finns inte bara för somliga i vår värld utan för **alla** och största behovet finns eventuellt hos dem som aldrig går på museer eller gallerier.

Museet i biblioteket – biblioteket i museet

Förutsättningen till att ett museum skall fungera är att dess samlingar väcker nöjen, stimulering och kunskaper hos alla museumsbesökare. Dessutom har museerna den plikt på sig att undervisa gäster, bl.a. med guidning, kurser och föreläsningar.

Man kan nu tänka sig ett ideal nutids museum med bra ekonomiska resurser – visserligen en dröm – men alla stora framsteg har börjat som överklighetens drömmar som väntar på att förverkligas. I detta speciella museum har alla människor lika tillgångar till museet och hos alla skulle då kunna uppstå vetgirighet, som förhoppningsvis skulle föra de vidare i sökningen efter en viss sanning om det som finns – eller inte finns på museet. I detta

ideala museum kan då de olika gästerna söka sig vidare i databaser genom datamaskiner som finns på museet, de söker eventuellt kunskaper till ett annat museiföremål som finns framställt i ett annorlunda sammanhang på museet (t.ex. Kristus motiv på en altartavla versus samma motiv i ett textilföremål). Och gästerna söker även i egna sinnen: hörsel, syn, beröring och känsla i stort sätt. De söker kanske också till museets specialister, till historikerna, konsthistorikerna, till kuratorerna, till museumsbutiken, - och till biblioteket.

Museet i fråga - och självklart har jag ett nationalmuseum i tankarna, eftersom jag kommer från ett sådant – fungerar som en helhet där alla jobbar gemensamt för ett ändamål, således att museets målsättning är även dess biblioteks målsättning. För den välkomna museums gäst skall biblioteket vara den slutliga öppningen i hans sök efter kunskaper som angår det han har fått intresse för i museet, även om det aldrig kommer att finnas någon ultiama sanning.

Men hur skall man kunna möta gästens intresse som nu utställningarna har lyckas väcka?

Det är en grundläggande faktor att museipedagogen och bibliotekets personal har ett nära samarbete – så som med de övriga personalen. En kompetent lärare har då lyckas väcka intresse hos besökaren og i fortsättningen blir det då bibliotekariens tur att framföra upplysningarna om relevanta källor som kan vara olika publikationer, databaser, “webpages”o.s.v. Igen får man aldrig glömma att det här gäller även för alla tänkbara kategorier av människor. Man bör därför ha ljudböcker och annat relevant material tillgängligt och påfallande. På föreläsningarna, både på själva biblioteket såväl som i museet skall finnas översättare på teckenspråk, och för barnen – framtidens forskare - skall finnas massor av allt det spännande och pedagogiska museums material som nu utges mer och mer av. Naturligtvis skall biblioteket vara utrustad

med datamaskiner i en lämplig höjd för både barn, vuxna och rörelsehindrade människor i harmoni med museet som helhet. Det som är aktuellt i museets lokaler skall även vara aktuellt på biblioteket och framställt som sådant. Framför allt skall besökaren få den känslan att han är välkommen till en institution där biblioteket är bland de viktigaste länkarna i hela museets mekanism.

Bibliotekarien versus gästen

Nu har jag bara talat om den utopiska uppgift som biblioteket har mot museets gäster men mindre om den viktiga roll som det spelar för museets personal, - för museets specialister –och för studenter som visserligen är den enda rollen som många museumsbibliotek spelar. Det måste dock sägas att ett sådant bibliotek måste vara ganska entonigt, för om biblioteket har de ambitioner att utvecklas parallellt med museet, skulle det inte endast ta hänsyn till dessa kategorier av förbrukare utan till alla.

Här menas dock inte att man gör museets personal till mindre värda förbrukare. Det är givetvis högst viktigt att ett museumsbibliotek har de nödvändiga resurserna som krävs för museets personal för att kunna följa med i den vetenskapliga världen inom sina områden. Det samband som bibliotekarien har med personalen är dessutom oftast betydligt närmare än det som bildas med de övriga besökarna, eftersom de umgås med varann varje dag och ofta har bibliotekarien blivit en sorts "psykolog", där han vet ibland i förväg vad som var och en behöver och tänker. Om han nu också är medveten om det som inträffar i museet och om arbetsuppgifter hos var och en, plus det att ha regelbundna "sessions" med personalen som verkligt fungerar, angående alla de sökningsmetoder som finns genom den digitaliserade världen, - då är bibliotekarien högst privilegierad i sitt arbete. Ett öppet museumsbibliotek har också den förmån framför de flesta andra bibliotek att fungera som folkbibliotek för allmänheten, som forskningsbibliotek och som ett pedagogiskt

bibliotek. Med ett sådant ansvar är det viktigt att alltid befinna sig åtminstone ett steg före, man skall veta vad som planeras på museet, man skall höra efter hur samhällets hjärta slår, man skall bli som en smidig fisk som söker i det färskaste och näringsrikaste vattnet för att kunna förmedla till sina kunder det bästa som finns med den största arbetsglädje som finns. För allt arbete är förgäves om vi inte alla, var och en, strävar efter att skapa en glad och positiv atmosfär på museet, för det smittar till hela verksamheten och långt utöver museets väggar. Hela personalen såväl som besökarna skall bli "*a-mused*".

Under de senaste åren har de röster hörs att museumsbiblioteken kommer att bli onödiga i framtiden. I en digitalisk värld som håller pulsen på de nyaste och färskaste upplysningarna borde alla kunna söka sig fram på egen hand påstår många. Jag hoppas att det som har omnämnts här ovan har till intetgjort sådana åsikter, för om man har ambitioner, arbetsglädje och styrka kan man ha en stor inflytelse på museets verksamhet och därmed bibliotekets verksamhet. Man kan även se museumsbibliotekarien som en kärleksrik mor som vaktar över sina barn, - sina gäster och förbrukare. De skall alltid få det bästa material som finns och ett urval av högt graderad och varierande forskningsmaterial. Man skall höra efter förbrukarnas mycket olika behov och intressen och man skall betjäna var och en av full respekt och glädje, oberoende om gästen vore exempelvis känd universitetsprofessor, svårt handikappad barn eller en fånge som har fått villkorlig dom. Den sist nämnda är eventuellt i största behovet av konsten på museet och vetenskapen om den, för konsten botar och väcker lust hos människan till att skapa sin egen konst.

Och så har vi igen den grundläggande frågan:

Med vilka förutsättningar tar man emot och undervisar man en museumsgäst eller en kurator biblioteket och dess resurser?

Jo, genom att förstå vad som har väckt gästens kunskapslust och varför.

Det kan man däremot inte veta om man inte har fått vara med och deltagit i museets organisering och målsättning.

Vi är vana att handskas med specialister, forskare, akademiker och studenter. Vi vet vad de behöver och vilken förmöga de har för att använda sig av bibliotekets olika resurser. Å andra sidan är vi konstbibliotekarier flesta ovana med att ta emot andra kategorier av gäster, vilka har dock precis samma rätt som alla andra.

Det är på dessa som vi måste lära oss att lyssna bättre på och förstå, för att kunna skaffa dem det material de behöver på deras egna villkor och man skall vara tacksam för att få deras hjälp med att se oväntade lösningar, - „to take their leads from their needs”.

Man skall våga ändra på sin tankegång och framför allt ta risken för ett eventuellt misslyckande för det är dock alltid ett sätt att lära sig.

Med full respekt till gamla idéer som också en gång var nya och fräscha, bör man lägga till nya och öppna nya vidder i sinnen.

En performance?

Man bör provocera stelnade idéer.

Man bör våga tänka annorlunda.

Man bör våga öppna sitt glada hjärta och rubba litet vår existens.

På Fiölarinns balkong

English Summary:

The Guest at the Museum Library in a New Century

At the dawn of a new century museum librarians face a new and exciting reality in the museum world and of course at the museum library as well. Now, the museum's different divisions (such as the library), function more as an integrated part of a whole unit. Primarily, these changes mean improved service to children and senior citizens, who together form the majority of a museum's visitors. The "New Museum" does, in addition, take more into account the needs of minority groups, such as disabled people, and ethnic groups of a various origins. As a result, more weight is given to the claims that the "museum is for all", and that it is a powerful tool for education to all. The possibilities of museum learning is given with the CLMG-project (The Campaign for Learning through Museums and Galleries) in Britain where the power of life-long learning for all kinds of people through museums and galleries is demonstrated.

As a logical result the museum library should not only exist as a department or a supplement to the museum, but as an important link in the museum's overall operation. Its educational role for all individuals – not just for scholars and curators – is more and more valued as highly important, and the librarian's participation in the museum planning as well. Accordingly the wide range of museum visitors should be served as welcome guests, with great hospitality, rather than as clients from the streets. The appropriately facilitated library should become an end-station for the guest in his search of knowledge that the museum visit has hopefully created.

Even though this may sound as an utopian view it is true that each museum library – like all libraries – is bound to acquire good reputation and economic resources as well, if they proof to value academic discipline, joyful working spirit, and not the least respect for all guests.

Opponentindlæg

Birgit Jordan, Nasjonalgalleriet Oslo

Gróa Finnsdóttir ønsker i sitt innlegg å beskrive den ideelle situasjon både for et museum og for museumsbiblioteket.

Det ideelle museet skal være tilgjengelig for alle typer brukere, uansett alder, akademisk nivå og fysiske forutsetninger. Arbeidsledige, skoleelever, rullestolbrukere og blinde skal få forholdene lagt til rette slik at de kan ha like stor glede og pedagogisk utbytte av et besøk i museet som en funksjonsfrisk kunsthistoriker med doktorgrad.

Det ideelle museet skal også ikke bare kunne ta imot alle typer brukere, men også bestrebe seg på å nå ut til brukergrupper som i utgangspunktet ikke frivillig oppsøker museet.

Det ideelle museumsbiblioteket skal her ligge på samme linje som museet, og i tett samarbeid med museumspedagogene, kunne tilrettelegge sine tjenester og fasiliteter slik at alle museets brukere, etter å bl.a. ha blitt inspirert i museet kan få dekket sine ulike informasjons- og læringsbehov.

Gróa mener at museumsbibliotekets tjenester i enda større grad skal rette seg mot museets publikum, og, slik jeg forstår det, likestille dem med museets eget personale.

Og da havner vi selvfølgelig opp i en meget interessant diskusjon som forhåpentligvis kommer til å øke i omfang.

For å kunne svare på dette innlegget blir jeg nødt til å ta utgangspunkt i min egen situasjon som bibliotekar ved Nasjonalgalleriet i Oslo og redegjøre for de tanker vi har gjort oss, og de konklusjoner vi har kommet fram til rundt problemstillingen Museumsbibliotekets brukergrupper og prioriteringer.

I motsetning til situasjonen i Danmark og Sverige, men i likhet med Island, ble det norske nasjonalmuseet, Nasjonalgalleriet, ikke fundert på eldre, kongelige samlinger på 16-1700-tallet, men grunnlagt på midten av

1800-tallet som en del av nasjonsbyggingen, å være en del av det prosjektet som kan kort beskrives å gi det norske folk en norsk nasjonalfølelse.

Folkeopplysning og nasjonalisme.

Det nasjonale prosjektet er kanskje ikke like populært lenger, men folkeopplysnings-tanken har alltid vært levende og de fleste museumspedagogene ved Nasjonalgalleriet de siste årene er helt sikkert enige i Gróas ideal om et museum for alle. Dessverre blir slike ideal alltid vanskelige å strekke seg etter, grunnet pengemangel, personalmangel og andre mangler, og personalet, som strekker seg lang, blir nødt til å prioritere, både blant sine tjenester til publikum, og blant hvilke brukergrupper man ønsker å rette sin hovedvirksomhet mot.

Man har da valgt å prioritere skoleelever, fordi slik kan man nå ut til alle sosiale lag av befolkningen.

Hva er da bibliotekets oppgave?

Skulle vi følge Gróas ideal, ville et besøk i biblioteket, med bl. a. prosjektoppgaver, være en integrert del av skoleelevens omvisningsopplegg i museet. Der vil de kunne disponere et stort utvalg av oppdatert materiale og dataverktøy.

Slik er det nok ikke. Vi får mange besøk av skoleelever, men vi kan ikke gi dem all den hjelp de trenger. Men vi gjør så godt vi kan, og ofte blir de svært fornøyde.

Hvorfor er det slik?

For et fagbibliotek, tilknyttet en institusjon, blir det umulig å kunne yte alt til alle. Selv om vi hadde nok plass, økonomi og personale, ville tjenesteytelsen likevel blitt for fragmentert og overflatisk og det ville kunne redusere tjenestenes kvalitet.

Man må gjøre en del valg, gjerne upopulære, og for å kunne gjøre det, må man tenke grundig igjennom bibliotekets eksistensgrunnlag. Det viktigste spørsmålet blir: skal museumsbiblioteket være en av museets tjenester mot publikum, på linje med omvisninger,

foredrag, bokhandel og kafe? Eller skal museumsbiblioteket være en tjeneste for museets personale, i likhet med interne studieopplegg, parkeringsplass og billig kantine?

For å kunne svare på dette må man jo selvfølgelig tenke igjennom selve museets eksistensgrunnlag.

Nasjonalgalleriet ser seg selv som en nasjonal institusjon i folkeopplysningens ånd, ikke bare for det brede publikum, men også innenfor det kunsthistoriske fagmiljøet i Norge, skal Nasjonalgalleriet ha en ledende posisjon. Og da trenger man et faglig dyktig personale som kan utvikle seg og drive sin forskning innenfor sitt eget fagmiljø. Og man mener også at dette er forutsetning for at man kan drive sin utadrettede virksomhet på et høyt kvalitetsmessig nivå.

Og heldigvis, for dette er ikke tilfelle ved alle institusjoner, ser hele den faglige staben ved Nasjonalgalleriet på biblioteket som en nødvendig og integrert del av denne virksomheten.

Man kan ikke drive forskning uten et velutrustet bibliotek med dyktige bibliotekarer som aktivt tar del i museets faglige utvikling.

Derfor blir bibliotekets viktigste prinsipp å gi museets personale absolutt første-prioritet. Det kan høres bastant og gammeldags ut å gjøre slik forskjell på våre brukere, men skal biblioteket og museet fungere i henhold til sine målsetninger, må det faktisk være sånn: alle bibliotekets ressurser, personale, penger og tid må prioriteres utfra dette prinsippet.

Derfor kan ikke eksterne brukere låne bøker med seg hjem, vi kan ikke foreta fjernlån for eksterne brukere, vi kan ikke bruke mange timer på å besvare en telefonforespørsel, vi må ha stengt en dag i uken i tillegg til helger og på kveldene. De kan ikke komme innom utenom åpningstid bare "fem minutter for å sjekke noe", og sist, men ikke minst: innkjøpspolitikken og bibliotekets samlingsutvikling må være i samsvar med museets

faglige profil og de ansattes behov. Både på kort sikt og lang sikt

Hva så med resten av det norske folk?

Har ikke biblioteket, i likhet med museet, med sine unike samlinger og sin ideologiske basis i folkeopplysningens ånd, en forpliktelse til å stille sine samlinger og kunnskaper til disposisjon for det brede publikum?

Jovisst har vi det! Og den forpliktelsen tar vi på alvor.

Derfor er vi lokalisert i museets utstillingslokaler, vi har åpent 6-7 timer 4 dager i uken, vi kjøper inn en del materiale rettet også mot barn og ungdom, vi tar imot telefonforespørsler også utenom åpningstid vi har en stor samling med slides som lånes fritt ut til nesten alle som ønsker det.

Denne eksterne brukergruppen, i motsetning til museets ansatte, er en gruppe som er vanskelig å beskrive eller karakterisere, ettersom de alle er svært forskjellige, alle med sine ulike behov. Kan gjerne sammenlignes med brukergruppen til et folkebibliotek. Den er faktisk bredere sammensatt enn museets publikum, ettersom vi får mange henvendelser fra folk som kommer direkte til oss for å dekke et spesifikt behov. De har f. eks. arvet et maleri, hvis kunstner skal identifiseres, de har et skoleprosjekt, en

doktorgrad, et veddemål, en krangel, skal gi en gave til en 50-årsdag, etc, etc.

Derfor er det faktisk nesten umulig å utvikle en overordnet strategi, eller ide om hvordan brukerne skal taes imot eller behandles eller opplæres, bortsett fra én ting, og her er vi vel i samsvar med Gróas idé om det ideelle bibliotek: alle brukerne og deres behov er unike og spesielle, og alle skal behandles likeverdige. Alle skal få den servicen og disponere de tilgjengelige tjenestene som akkurat den brukeren trenger for å få dekket sine spesifikke behov. Selv om brukeren ikke alltid er helt bevisst på hva de faktisk søker etter.

Og her ser vi jo gang på gang at vårt viktigste verktøy er ikke det siste innen databaserte søkeverktøy, eller de aller nyeste oppslagsverkene, de heftigste tidsskriftene, de aller best brukertilpassede møblene, eller de tøffeste web-sidene. For de fleste av våre brukere er det helt likegyldig om vi bruker kortkatalogen eller leter på nettet. Bare de får tilfredsstillende svar på sine spørsmål. Og her kan jeg selvfølgelig bare snakke for et bibliotek med kunsthistorie som fag.

Men det er faktisk den gode, gamle bibliotekaren og hennes samtale med den enkelte bruker som er fundamental for at brukerens behov skal dekkes. Som de fleste bibliotekarer vet, har brukeren en tendens til å formulere sine spørsmål altfor generelt, men med sine kunnskaper og sin velvilje får hun brukeren til å åpne seg og prøve å sette ord på, og definere sine ønsker og behov.

Jeg vet at vi skulle ha snakket mer om opplæring og undervisning av brukerne, både interne og eksterne, men ettersom museets personale mener at de klarer seg selv og ikke ønsker å bruke tid på dette, og de fleste av våre

Den gamle gård i Hólar

eksterne brugere er sk. engangsbrugere, er det vanskelig å si noe mer om dette enn at den enkelte bruker, hvis hun ønsker å klare seg selv, får vist det hun trenger for å klare seg. Etter våre erfaringer er hun faktisk ikke interessert i en omfattende gjennomgang av bibliotekets innhold og omfang av tjenester.

Referat

Maria A. Bartolini, Statens Museum for Kunst, København

Groas meget poetisk og engageret indlæg beskriver det ideelle museumsbibliotek og kaster nogle provokerende indslag så som “alle er forskere og skal behandles lige”. Vi var alle sammen enige om at der er et meget stor gab mellem vores ønsker som museumsbibliotekarer og de resurser vi har til rådighed.

Museerne er blevet meget mere åbne overfor nye grupper af mennesker: børn, ældre, gangbesværet, m.m. og museumsbibliotekerne burde følge med. Flere deltagere i workshopen kom med eksempler fra erfaringer på deres biblioteker.

Birgit Jordan: På Nasjonalgalleriet, Oslo har man valgt at prioritere skoleelever for at kunne nå ud til alle sociale lag. Derfor indkøber biblioteket materialer rettet mod børn og unge, udlåner dias og er placeret meget centralt på museet. Men de interne forskere har stadigvæk første prioritet.

På Nationalmuseum i Stockholm har man forsøgt med et mere åbent bibliotek men har måttet stoppe p.g.a. manglende resurser.

Statens Museum for Kunst i København har haft et forsøg med betjening af skoleklasser i samarbejde med Undervisningsafdeling. Dette forsøg blev stoppet efter et år. Dels var det meget forstyrrende for andre forskere som skulle dele læsesalen med 10-15 skoleelever ad gangen, dels har biblioteket for få “nemme” kunstbøger. Bestanden på

Konferencen starter

biblioteket er rettet mod interne og eksterne forskere på høj niveau.

I New York, på MET, fortalte Irmeli Isomaki at tre bibliotekarer deles om opgaverne med forskellige brugergrupper.

Ólöf Benediktsdóttir, Stofnun Árna Magnússonar, beskrev et meget spændende projekt “med håndskrifterne i bagagen” rettet mod børn og unge. Håndskrifterne kan ses på nettet og bliver forklaret til børn på et sprog de kan forstå. Projektet involverer forskere og lærere fra museet.

Bisse Evers, Röhsska Museet, Göteborg påpegede at museumsbibliotekerne er forskningsbiblioteker rettet mod et bestemt publikum, interne og eksterne forskere, og vi er ansvarlige overfor forskning. Nu er det politisk korrekt med biblioteker og museer til alle, men vi skal passe på at vi ikke blive for almene i vores bestræbelser på at nå ud til en bredere publikum..

Vi var alle sammen enige med Ulf Nordqvist, Kungliga Akademien för de fria konsterna, Stockholm: samarbejdet mellem museumsbibliotekerne og folkebibliotekerne skal styrkes. Evt. i forbindelsen med udstillingerne på museet kunne det nærmeste folkebibliotek vise relevante bøger.

Følgende punkter var vigtigst:

De fleste museumsbiblioteker er "gamle" forskningsbiblioteker med materialer af høj kvalitet som henvender sig til forskere (interne og eksterne). Dette skal altid prioriteres.

På grund af manglende resurser er vi nødt til at prioritere opgaverne. Institutionens målsætning: forskning eller formidling eller begge dele?

Vi har en forpligtelse over for forskning. Bedre samarbejde mellem museumsbibliotekerne og folkebibliotekerne.

English summary:

We all agreed that the distance between our wishes as museums librarians and the reality in our work (lack of people and money) is very big.

Several participants at the workshop took some examples from their experiences in the libraries.

Birgit Jordan from Nasjonalgalleriet, Oslo: the library buys materials for the primary school children, and it is located very centrally in the museum.

At the Nationalmuseum in Stockholm there was an attempt to a more open library, but this was stopped because of lack of people.

At the Statens Museum for Kunst in Copenhagen there was an attempt to open the library for school children some years ago. They had to use the same reading room as the researchers and the museum staff, and this was very disturbing. Also the library does not buy books suitable for children.

Ólöf Benediktsdóttir, from Stofnun Arna Magnússonar, told us about the project "with manuscripts in the luggage" for the children and young people. The manuscripts are explained in the internet in an easy way for the children.

Bisse Evers from Röhsska Museet in Göteborg pointed out that our museums libraries are research libraries and we must keep the high standards. We are responsible to the researchers.

We should have a better collaboration with the public libraries, especially in connection with the exhibitions at the museum.

"Kunst i kriminalromaner" diskuteres

Workshop 2: Brugerundervisning på nye måder

Indlæg

Tina K. Andersen, Danmarks Designskole

Introduktion

Brugerundervisning eller biblioteksorientering har altid været en del af de bibliotekariske kompetencer. Grundlaget for den traditionelle undervisning har imidlertid ændret sig i takt med et ændret læringsbegreb. IT er et af de værktøjer vi kan benytte for at understøtte brugerens nye behov. I dette paper vil jeg påpege de ændringer, IT-udviklingen har medført, og de deraf opståede konsekvenser. Derefter gennemgås forskellige cases fra Danmarks Designskole Biblioteks undervisningstilbud og slutteligt gives nogle bud på fremtidens undervisningsperspektiver i biblioteksregi.

Samfundsmæssig baggrund

Det er efterhånden en gammel nyhed at samfundet er i eksplosiv udvikling og behovet for uddannelse er dermed stærkt stigende. I den globale økonomi er arbejdsdelingen international, og varerne produceres hvor det er bedst – og billigst. Den teknologiske udvikling accelerere, og det meste af den teknologi, der vil blive anvendt om 10 år er endnu ikke udviklet. Som følge af udviklingens tempo og de stigende videnskrap vil der være behov for enorm fleksibilitet i fremtidens arbejdsstyrke. Det enkelte menneske må være omstillingsparat og motiveret for at lære. I fremtiden er uddannelse en livslang proces.

Biblioteker og læring

Biblioteket er i alt sit væsen en pædagogisk institution. Man kommer for at lære og for at tilegne sig kundskaber. Man kan vel dårligt forestille sig et undervisningsmiljø uden et bibliotek, og der hvor der i en eller anden form foregår undervisning og læring, vil der også gradvis vokse en bogsamling, en materialesamling eller andet kildemateriale frem. Bibliotek og undervisning er to samhörige begreber, der understøtter hinanden.

Man ser ofte hvordan biblioteker i undervisningsmiljøer lidt efter lidt har gjort sig uundværlige og dermed fået egen historie.

Bibliotekerne har gennem tiderne skiftet karakter. De er holdt op med at være traditionelle bogsamlinger med begrænset udbredelse og begrænsede opgaver, og har i dag større betydning og specialisering. Særligt inden for de sidste 20 år har indføringen af ny teknologi og andre typer medier end det oprindelige – bogen – revolutioneret bibliotekerne.

Et fagbibliotek er et typisk specialbibliotek med afgrænsede tilbud, der ofte kun kan benyttes af en begrænset brugergruppe. Faguddannet personale bistår miljøet/brugerne og yder services på højt niveau, der kan være med til at fremme virksomheden både fagligt og økonomisk. Både moderinstitutionen, som udstikker præmisserne for fagbibliotekets virke, og fagbiblioteket er ansvarlige for at fagbiblioteket kan yde disse services.

„Fagbiblioteket må fungere i et faglig miljø, og kan bare forsvare sin plass dersom det støtter opp om og yter tjenester som er til nytte for at moderinstitusjonen skal nå sine mål innen undervisning og forskning”
(RBT Skrifter 1995:70, s. 6).

Biblioteker ses i dag i nye sammenhænge, og er både et instrument for læring og et sted hvor der foregår undervisning. Nye undervisningsformer kræver samarbejde i grupper samt i de lokaler hvor læremidlerne findes. Læring løsrives til dels fra undervisningen og brugerne arbejder når det passer dem – dvs. også på sene tidspunkt. Det er målet at lære dem at blive uafhængige og selvhjulpne, og dette gøres bedst ved at vise dem *hvordan*, og ikke ved at give dem svaret. IT-udviklingen

har medført at brugerne kan benytte integrerede tilbud ofte uafhængig af tid og sted. Dette kræver til gengæld en tilrettelægning af ressourcerne, der skal være baseret på gode pædagogiske principper.

Begrebet livslang læring bruges gerne om at organiseret og uorganiseret læring et menneske tager til sig igennem livet. Tidligere var det almindeligt at den faglige uddannelse man tog i en ung alder, holdt hele livet. I dag går udviklingen med rivende hast og viden forældes hurtigt. Derfor er begreber som *opdatering*, *kompetenceudvikling* og *omstillingsparathed* almindelige og accepterede – og plusord på fremtidens arbejdsmarked.

I arbejdslivet er kravene til ren faglig kundskab blevet mindre og kompetencer som nytænkning, samarbejdsevne og omstillingsparathed er blevet vigtigere. Dette smitter af på uddannelsesinstitutionerne, der kræver mere selvstændige studerende, og ansatte som i størst mulig grad er i stand til selv at indhente relevante kundskaber. Dette får konsekvenser for bibliotekerne da nye brugergrupper vil finde vej til bibliotekerne, og der må tilrettelægges nye måder at indhente informationer på.

God brugeroplæring som bidrager til selvstændig livslang læring bør være et kernepunkt.

IT og livslang læring

De samfundsmæssige argumenter for at undervise med IT er, at IT øger uddannelsesystemernes fleksibilitet, IT sætter den enkelte i stand til at håndtere enorme mængder af information, til at kommunikere let og uhindret, og at IT giver den enkelte de kulturelle og sociale kompetencer, som det hyperkomplekse samfund fordrer. Samfundet har brug for mennesker, der har lært refleksionskompetence, relationskompetence og meningskompetence.

“På det teknologiske plan er svaret informations- og kommunikationsteknologi, så sandt som grundeffekten af en computer er at håndtere kompleksitet, og så sandt som

grundeffekten af digitale netværk er at muliggøre et organisatorisk og kommunikativt netværk, der er så komplekst og fleksibelt, at det kan matche den voksende samfundsmæssige kompleksitet”.

(“Det lærende samfund” s. 3)

De pædagogiske argumenter er, at IT skal integreres i undervisningen for at forbedre de studerendes læring (*“slik at studenterne kan overskride sin egen kognitive kapacitet”* “Ny teknologi – nye praksisformer” s. 110), IT kan medvirke til at skabe et bedre læringsmiljø, IT er et middel til at indhente, rekonstruere og distribuere viden og IT giver den enkelte mulighed for at tilrettelægge sin helt egen uddannelse uafhængigt af tid og sted.

- IT er et middel til at indhente, rekonstruere og distribuere viden i et komplekst samfund
- IT er et redskab til at skabe et bedre læringsmiljø
- IT gør den studerende til det aktive centrum i undervisningen
- IT er en del af den kulturelle udvikling i samfundet

Undervisning i informationskilder

Mange videregående uddannelser overgår i dag fra pensumbaseret undervisning til problemorienteret projektarbejde, og er dermed informationskrævende undervisning. Det vil i fremtiden være endnu mere essentielt at kunne fremfinde informationer, vurdere, analysere og bruge dem. Det er vigtigt at sætte fokus på hjælp til selvhjælp, så den studerende lærer informationskilderne inden for eget fagområde at kende. Biblioteket kan selvfølgelig vejlede og hjælpe med at fokusere søgningen, men i sidste ende er det den studerende selv der bedst kan vurdere om de enkelte informationer er værdifulde, og hvad der giver ny indsigt. Med dette udgangspunkt må fagbiblioteket etablere et lærings- og studiemiljø for brugerne. Bibliotekaren må

integreres i undervisningen som formidler af viden om informationskilder og informationsøgning. Biblioteket bør derfor være repræsenteret i det før det planlægger undervisningen, og fagbiblioteket må selv involvere det faglige personale mere direkte i valg af databaser.

Traditionel brugeroplæring er ofte dårlig tilpasset de enkelte brugergrupper. Oplæringen må sættes ind i en meningsfuld og helhedsmæssig sammenhæng og må gerne være både konkret og opgaveorienteret.

De traditionelle metoder er typisk :

- en kombination af forelæsninger og øvelser, hvor de studerende gennem praktisk brug lærer informationskilderne inden for deres fagområde at kende.
- avanceret dataassisteret læreprogram som kan installeres på de studerendes pc'er, og er en obligatorisk del af studierne.
- brugerstøtte på nettet relateret til informationsfærdigheder efter som nettet kan tage imod større mængder video og lyd.

Motivation: I forbindelse med konkret problemstillinger og opgaver/opgaveskrivning.

Derfor bør undervisningen være koblet til fag eller kursus, hvor det naturligt hører hjemme og ikke adskilt fra den øvrige undervisning som en enkeltstående forelæsning.

Informationsfærdighederne bør endvidere være en obligatorisk del af studiet og være nødvendige at tilegne sig for at kunne gennemføre en eksamen. Evt. ECTS-point givende.

Cases fra Danmarks Designskole

1. Bibliotekaren ud af biblioteket, som en del af undervisningsmiljøet.

Lad bibliotekaren blive synlig. På DDS har vi i flere år arbejdet med at få

biblioteket integreret med uddannelsesinstitutionen som helhed. Biblioteket er gået fra at være traditionelt bibliotek med en bogsamling, til at være informationscentrum for Danmarks Designskole.

I dag udgår skolens nyhedsavis, skolens Internet og Intranet fra Biblioteket. Biblioteket er placeret i skolens teknologinævn, forskningsnævn, og sidder med i Skoleråd for at formidle de trufne beslutninger. Skolens rektor har fast 'besøgstid' på biblioteket ugentligt.

Dette har medført at biblioteket er synligt som en enhed, der ikke kun har med bøger at gøre, men med informationer generelt, hvilket igen har bevirket at man er lydhør over for andre forslag – som f.eks. at biblioteket står for undervisning i andet end 'biblioteksvejledning'.

2. Education on demand – 5 minutters undervisning

På DDS er undervisningen i informationskompetence fra 2003 en del af pensum, men indimellem opstår umiddelbare behov for undervisning i nye databaser eller andre systemer.

Med indførslen af skolens Intranet i 2001 forsøgte vi os mindre 'frokost kurser', der højst varer 15 minutter. Det var ikke nødvendigt at tilmelde sig disse kurser, og dette "frivillighedsaspekt" var med til at gøre dem til en succes. Desuden gør sådanne tilbud det 'lovlige' for bibliotekaren at afvise lånere, der f. eks ikke kender det nye bibliotekssystem og henvise dem til en undervisningsseance i frokosten.

3. Afgangere – ene undervisning. Forskere.

Eneundervisning er en måde at tilfredsstille den enkelte brugers behov på, når disse behov går udover hvad man kan forvente i en almindelig ekspedition. På Danmarks Designskole har man siden 1995 kunnet bestille en bibliotekar forud for større opgaver. Skolens forskere kan få eneundervisning i databaser, skolens Intranet etc., på deres egen arbejdsplads.

Vi har vurderet at den enkelte brugers forståelse for brugen af databaser og søgemaskiner er med til at gøre dem selvhjulpne.

4. *Informationskompetence kurser i relation til uddannelsen*, (f. eks tekstil & miljø.)

Optimalt er kurserne i elektroniske ressourcer i forbindelse med enkelte kurser. Kurserne udbydes som en del af det samlede kursus den faglige linje afholder inden for et givent emne.

5. *Forelæsninger - Showtime* skal ikke undervurderes, når der laves de store forelæsninger med hele årgange.

Kombinationen af velforberedt program, personligt engagement og teknologiske muligheder for en dynamisk præstation.

Konklusion

Nødvendigt med mere individuel og specialtilpasset rådgivning og vejledning.

Biblioteket må bort fra den situation hvor det kun findes for den som opsøger det.

Forbindelsen mellem bibliotek og studerende/ansat må gå fra at være frivillig til at være en forudsætning for at holde sig opdateret eller gennemføre en uddannelse.

Lavt til loftet i Glaumber

Opponentsindlæg

Elisabeth Kihlén, Chalmers Tekniska Högskola, Göteborg

Det var intressant att läsa Tinas tankar kring nya media och undervisning i informations-sökning. Det är mycket viktigt att vi i dag tar ett extra tag i frågeställningen om hur när och var vi från biblioteket kan bidra till studenters, forskares, planeras och övrigas hjälp till självhjälp efter sökning av information.

Själv har jag under stor del av min verksamhet, på Chalmers bibliotek undervisat studenter, doktorander och även övriga i informationssökning. 1976 började jag med detta och redan då var det för många sektioner ett obligatoriskt ämne. 0,5 poäng blev slutförslaget. Undervisning i informationssökningen var förlagd i samband med examensarbete d.v.s. i årskurs 3. Några sektioner hade dessutom undervisning i första årskursen.

När jag började undervisa hade vi endast tillgång till ett fåtal databaser - så vi använde mest manuella hjälpmedel och ett simulerat program som visade hur datasökning kunde gå till. Så småningom fick vi ett avtal med ESA och tillgång till de tekniska databaser som tillhandahölls därifrån. Vår roll som undervisare var då mycket strukturerad. Eleven fick göra upp en sökstrategi som vi noggrant synade. Vi satt sedan bredvid dem under sökningens gång. Uppkoppling skedde via modem och varje minuts sökning innebar ju en kostnad. Eleverna var väldigt ovana vid att söka information så genomgång av boolesk logik mm gjordes mycket grundligt. Det var vid denna tid ganska lätt att undervisa. ESA hade ett sökspråk för alla databaser.. Databaserna fanns på en lista och vi gick igenom databasernas karaktär, tidstäckning, innehåll etc.

Så småningom kom CD-rom vilket gav informationssökaren friare händer, men antal sökstationer var begränsat. Internet blev en

revolution för tillgängligheten av kunskap. Nu var möjligheten att söka inte bara begränsad till undervisningstillfälle eller till avtalad tid hos dokumentalist. Alla inom Chalmersområdet fick tillgång till databaserna och den kunskap som lades på nätet.

Ambitionen är nu att undervisning i informationssökning skall integreras i undervisningen, som en röd tråd genom hela utbildningen (se exempel från arkitektur - XBIXXX Informationskompetens A)

De flesta har på ett eller annat sätt vana att söka efter information via Internet men många gånger mycket dålig uppfattning om de olika hjälpmedlens struktur, innehåll, kvalitet, målsättning och täckning.

Nu till Tinas diskussion

Jag tycker att dina tankar om bibliotekets roll i undervisning är mycket viktiga och håller helt med dig om att biblioteket skall vara en pedagogisk institution och din "Konklusion" innehåller bra tankar att ha som rättesnöre.

Det var intressant att läsa om er undervisning på Danmarks Designskole – hur ser frukostmötena ut? Har ni några distanskurser eller självinstruerande kurser på nätet?

Ditt uttalande om att kravet till ren facklig kunskap har blivit mindre ifrågasätter jag. Det vore förödande om alla skulle jobba på bredden. Risken med IT är ju att man tar av det som serveras av oftast senare rön. Var hittar vi den gamla kunskapen? Hur motiverar vi eleverna att resa sig från datorn?

Jag har en del invändningar till din diskussion kring IT och flexibilitet. Jag håller helt med om att IT ger oss många nya möjligheter som vi inte hade förr att snabbt hitta information, och att det hanterar stora mängder information. IT öppnar också vägar att hitta aktuell information etc. Jag vill i detta sammanhang be dig redovisa lite om din ställning till IT och dess medverkan till vår sociala och kulturella kompetens som du uttrycker det.

I detta sammanhang vill jag förtydliga med ett antal direkta frågor:

Hur skall vi använda IT i undervisningen?

Hur hanterar vi IT och personlig undervisning i det kontinuerliga lärandet?

Hur hanteras det livslånga lärandet efter att studenten inte är student längre?

Hur ökar vi elevernas intresse att reflektera över olika hjälpmedel på nätet?

Vad är det som vi är experter på – vad är det som vi kan lära eleverna som inte deras lärare kan?

Vad har vi för förslag till ett framtida schema för utbildning i informationssökning?

Jag vill sluta här och tycker det är härligt att informationen i dag har blivit tillgänglig och lätt att uppdatera tack vare nya media. Lite rädd är jag dock att man glömmer av att IT är hjälpmedel och ett mycket gott sådant. Man får dock inte glömma av att det finns andra redskap, som den personliga kontakten. Man använder inte en skruvmejsel om man behöver en hammare!

Exempel från arkitektur - XBIXXX Informationskompetens A

Obligatorisk A1-A5

Antal poäng ?

(Information Literacy)

Kursen ges i tre moment under utbildningstiden. Momenten är integrerade i kurserna AMU010 Bärkraft, byggande och planering, AIP015 Arbetets rum samt AKA080 Fördjupning: Arkitektur – teori och text.

För att få slutbetyg på kursen krävs obligatorisk närvaro och att samtliga moment är godkända.

Examinatorer: 9626 informatiker Elisabeth Kihlén

KURSENS SYFTE

Kursens syfte är att genom hela utbildningen ge de studerande informationskompetens. För att vara informationskompetent måste man förstå hur kunskap och information

organiseras, ha god kännedom om informationsprocessen i samhället och de verktyg och resurser som finns tillgängliga. Här inbegripes kunskap om söksystem och strategier för att identifiera, lokalisera och anskaffa nödvändig information samt förmåga att kritiskt granska och värdera information.

Målet för kursen är att de studerande tidigt ska upptäcka styrkan i att själva kunna söka information från olika källor för att underlätta problemlösning och berika studierna inom utbildningens kurser och projekt och därmed bidra till ett aktivt kunskapssökande och ett kreativt och utforskande arbetssätt.

KURSENS INNEHÅLL OCH ORGANISATION

Kursen i Informationskompetens sker i nära samarbete mellan biblioteket och sektionens kursansvariga lärare och genomförs i moment som grovt kan beskrivas enligt:

1. En introduktion till biblioteket och bibliotekets resurser, informationssökning inom egna projekt samt genomförande av webbkursen Informationssökningens när? var? hur? samt utvärdering och inlämningsuppgift i anslutning till denna. Sker i anslutning till kursen AMU010 Bärkraft, byggande och planering/1 föreläsning + 2 laborationstimmar.

2. Grundkurs i informationskompetens som avslutas med skriftlig kortare hemtentamen. Vid tentamen ska den studerande visa att han/hon besitter grunderna i informationskompetens genom att planera och utföra ett informationssökningsuppdrag inom ett av sektionens ämnesområden, samt att granska, utvärdera och referera till funnet material på ett korrekt sätt. Sker i anslutning till kursen AIP015 Arbetes rum/ 3 laborationstimmar
3. Uppföljande moment för att träna upp färdigheten att hantera information. Sker i samband med kurs AKA080 Fördjupning: Arkitektur – teori och text/ 2 lektionstimmar.

Redovisning av detta moment sker i samband med examensarbetet. Rapporten skall innehålla:

- Analys av ämnesområdet
- Redovisning av sökord och sökbegrepp
- Planering av informationssökningen och hur vald sökstrategi lagts upp
- Redovisning av vilka sökverktyg och söksystem som man tänker använda och som man har använt
- Redovisning och utvärdering av funnet material från olika källor
- Korrekt källhänvisning och referensskrivning för olika dokument.
- Korrekt titelsida på examensarbetet

Glaumbær

I samband med examensarbetet upprättas "sökstuga" på biblioteket där eleven om så önskas har möjlighet att diskutera informationssökningsprocessen tillsammans med en bibliotekarie.

KURSMATERIAL

Webbkursen *Informationssökningens när? var? hur?* tillgänglig via bibliotekets hemsida samt tillhörande utvärdering och inlämningsuppgift (utdelas).

Kursbok: Gash, Sarah, (2000) *Effective literature searching for research*. (2 nd ed.) Aldershot:

Gower.

ISBN 0-566-08125-3

Vägar till teknisk vetenskaplig kommunikation, kompendium tilgjengelig via bibliotekets hemsida.

Into Info, ett webbaserat program med vägledningar och kursmaterial för informationssökning tilgjengelig via bibliotekets hemsida.

Referenslitteratur: Cooke, Alison, (2001) *A guide to finding quality information on the Internet*. London: Library Association. ISBN 1-85604-379-7

Referat

Eva Eide, Riksantikvaren, Oslo

Ordstyrer: Lisbeth R. Karlsson

Referent: Eva Eide

24 deltakere

Ett av hovedpunktene i Tinas innlegg var at biblioteket må være representert der den uorganiserte læring foregår, og at bibliotekaren må involvere seg i institusjonens virksomhet, der premissene legges og vedtakene fattes. Det var ingen uenighet om dette, men for bibliotek med enebibliotekar ble det gitt uttrykk for at det kan være problematisk å prioritere aktiviteter som går ut over den daglige drift, selv om dette i siste instans kan komme biblioteket til gode.

Det er viktig å bringe biblioteket ut til brukerne, men hvordan bringe brukerne til biblioteket, var et av spørsmålene.

Når biblioteket i sterk grad involveres i institusjonens øvrige aktiviteter, kan det bli uklart hvor grensen mellom bibliotek og informasjonscenter går.

Et annet viktig tema var hvorvidt IT kun er et redskap, eller om det er innholdet i de nye metoder som skal læres bort. Ingen av bibliotekene kunne vise til interaktiv undervisning, men noen var i planleggingsfasen for å kunne tilby dette. Alle de som uttalte seg, benytter IT i sin brukerundervisning. Den personlige kontakten, både ved

Lunch i Glaumbær.

brukeropplæring og i bibliotekets service, ble likevel understreket. Det ble sagt at for å gi alle brukere anledning til å benytte biblioteket, er det nødvendig å tilpasse opplæringen, og tjenestene, til de forskjellige brukergrupper – også til dem som ikke har muligheten til å benytte elektroniske tjenester.

Diskusjonen dreide seg bl.a. om hvor nyttig begrepet “information literacy” er, og om forskjellen mellom “information literacy” og “information retrieval”.

Flere hadde erfaring med at søk i databaser er vanskelig for brukeren, og at det bedre å gjøre tilbudet kjent, framfor å prøve å lære brukeren å søke selv. Representanten for Getty, som var tilstede, ønsket tilbakemelding fra bibliotekene på hvilke søkeproblemer vi kan se at brukerne har, for å kunne lage bedre grensesnitt i sine databaser.

Det er ikke mulig å trekke bastante konklusjoner fra diskusjonen, men et gjennomgangstema var at brukeropplæringen må være fleksibel og tilpasset målgruppen.

Som avslutning på workshopen ble Tina overtalt til å avsløre hvordan Danmarks Designskoles bibliotek årlig overrasker de nye studenter med ferskt introduksjons-show, et inspirerende eksempel på hvordan vinne innpass hos en spesiell brukergruppe.

Referat fra årsmøde i ARLIS/Norden 2003

Afholdt på Ketilhus, Listagil kunstcentrum torsdag d. 13. juni 2003, kl. 9.30-12

1.

Valg af mødeleder, referent, bisidder til referent

Mødeleder: Bisse Evers (S).

Referent: Gitte Lunde Johansen (DK)

Bisidder til referent: Helen Westphal Jensen (DK)

2.

Valg af to referatgodkendere (fungerer samtidig som stemmetællere)

Referatgodkendere: Inger-Johanne Bjørge (N) og Svein Engelstad (N)

3.

Optælling af stemmeberettigede

30

4.

Godkendelse af indkaldelse

Godkendt

5.

Godkendelse af dagsorden

Der blev stillet forslag fra Elisabeth Kihlén om punkt til dagsordenen vedr. konsortium for databaser. Punktet var dog kun til diskussion og ikke afstemning, da forslaget først blev stillet på mødet.

Herefter blev dagsordenen godkendt.

6.

Virksomhedsberetning 2002/2003

Elisabeth Kihlén (S) fremlagde virksomhedsberetningen.

Styrelsen arbejder på et bogmærke, der skal fungere som visitkort og markedsføre ARLIS/Norden - Eva Eide har udarbejdet forlag til tekst, der blev læst op.

Der er en manual til opdatering af hjemmesiderne på vej. Der var en rettelse til den danske ARLIS/Norden hjemmeside. Redaktøren er ikke Bartolomej Warscwaski, men Tina Korning Andersen (DK).

Der er ikke så mange, som forventet, der har

meldt sig til et konsortium til database-licenser.

Der arbejdes videre med Artist books projektet. Kaarina Liljanto (DK) supplerede, at man ønsker at kunne tilføje billeder til fortegnelsen.

Eila Rämö (F) har været til seminar i Tartu, Estland i september 2002. Det var en fin konference og der er etableret nye kontakter til de baltiske kolleger. Balterne byder alle de nordiske ARLIS kolleger velkommen og vi bør deltage i konferencerne fremover.

Eila har også været til IFLA kongres i Glasgow i august 2002. Information herom kan læses på hjemmesiden og i ARLIS/Norden Info.

Der var ingen kommentarer til beretningen, der blev godkendt.

7.

Regnskab 2002

Lisbeth Raahauge Karlsson (DK) fremlagde regnskabet, der blev uddelt på mødet med nye sider 6 og 7, da der var fejl i det oprindelige materiale.

Foreningen har fået færre indtægter end budgetteret, da der er kommet flere personlige medlemmer, der betaler en lavere medlemsafgift. Til gengæld er annonce-indtægterne steget.

Regnskabet for årsmødet 2002 i København er fejlagtigt ikke blev skilt fra det generelle regnskab. Der blev simpelthen ikke oprettet en særskilt konto.

Lisbeth orienterede om, at der i budgettet er afsat midler til hvert land til medlemsarrangementer. Det er dog ikke alle lande, der bruger disse penge.

Bisse Evers (S) spurgte hvorfor man budgetterede med et underskud? Svar: På årsmødet i København 2002 blev det besluttet, at man skulle bruge flere penge til medlemmerne i stedet for at spare op i foreningen.

Eva Eide (N) spurgte hvorfor der er forskel på hvor mange penge hvert enkelt land har benyttet til styrelsens rejseudgifter? Svar: Foreningen har valgt at lave en solidarisk fordeling af udgifterne forstået på den måde, at nogle lande ikke har så mange medlemsindtægter, men måske store rejseudgifter. Regnskabet blev godkendt.

8.

Revisorernes beretning

Revisorerne Sanne Scharff (DK) og Ulla Lund Pedersen (DK) har godkendt det generelle regnskab 2002. Arbejdet har dog været vanskeliggjort af sammenblandingen af foreningens regnskab med årsmødet 2002 i København.

9.

Fastsættelse af ansvarsfrihed for bestyrelsen

Mødet gav styrelsen ansvarsfrihed for regnskabet 2002

10.

Fastsættelse af medlemsafgift

Styrelsen fremlagde forslag til at medlemsafgiften fortsætter uændret. Iflg. Elisabeth Kihlén (S) er foreningen så rig, at det ikke er nødvendigt at forhøje afgiften. Bisse Evers (S) tilføjede, at det ikke er tiden til sætte afgifterne op i en tid med så store nedskæringer på kulturområdet, som man bl.a. ser i Danmark og at det er vigtigt at enkeltpersoner kan være med. Elisabeth Kihlén (S) fremhævede dog at det ville være bedre om man meldte sig ind som institution, fremfor personligt medlemsskab.

Mødet godkendte en uændret medlemsafgift. Bisse Evers (S) opfordrede til at man tilmelder sig ARLIS/Nordens mailliste og i det hele taget udbedrer kendskabet til ARLIS/Norden.

11.

Handlingsplan 2003/2004

Elisabeth Kihlén (S) læste styrelsens handlingsplan op, der også var uddelt som bilag.

Der er afsat SEK 1500,- til hvert land til medlemsaktiviteter. Det er styrelsens håb, at flere lande vil bruge disse penge.

Styrelsen vil særligt arbejde med at "stimulera til ökat utbyte av fackliga erfarenheter".

Tina Korning Andersen (DK): Man bør diskutere hvordan man reelt øger den faglige erfaring – i dagligdagen, til møder, herunder årsmødet. Man kan fx udsende Call for papers – også til mennesker uden for vores egen traditionelle kreds. Så kan man derfra beslutte hvem der skal være oplægsholdere. Bisse Evers (S) supplerede med, at man også kunne lade workshopdeltagerne skrive oplæg og dermed deltage mere aktivt. På årsmødet i Sverige 2004 afholder man sikkert ikke nogen workshop, men har indlæg med efterfølgende diskussion.

Kaarina Liljanto (DK) oplyste, at man vil udarbejde en handlingsplan vedr. projektet Artist books, som vil blive fremlagt på næste årsmøde i Sverige 2004.

Eila Rämö (F) skal til IFLA kongres i Berlin, 1.-8. august 2003 – tema: "The evolution of the art library : from early collecting to virtual services". Programmet er sendt ud via maillisten. Eila skal rapportere på Standing Committee om Nordens aktiviteter. Hvis nogen har særlige ønsker til Eila, skal de sende det til hende.

ARLIS/Norden Info vil fremover udkomme 3 gange årligt i stedet for som nu 4 gange årligt, hvor ét er et dobbeltnummer. Handlingsplanen blev godkendt.

12.

Budget 2004

Elisabeth Kihlén (S) gennemgik budgettet, der også var uddelt som bilag.

Der har tidligere været afsat penge til projekter, fx Magdalena Grams bog. Er der nogen ideer?

Da der er IFLA kongres i Buenos Aires i 2004 er rejsebidraget sat op.

Udgifterne til ARLIS/Norden Info er steget, det er dyrt at producere bladet. Lisbeth Raahauge Karlsson (DK) supplerede, at det er nødvendigt med professionel assistance

hvis vi ønsker et flot layout'et blad. Herefter var der en lang diskussion om Info's fremtid; hvor mange nr. om året, elektronisk eller trykt form, temanumre, mm. Styrelsen fik i opdrag at fremlæge forslag til næste årsmøde i Sverige 2004 mht. indhold, økonomi, papir eller elektronisk form osv.

I budgettet er der indtægter for SEK 84.600 og udgifter for SEK 131.000. Differencen på SEK 46.400 dækkes af foreningens grundkapital.

13.

Konference og årsmøde i Sverige 2004

Bisse Evers (S) orienterede om Sveriges planer for årsmøde og konference 2004. Mødet bliver afholdt i Göteborg torsdag d. 3.- til lørdag d. 5. juni 2004. Temaet bliver: Det udvidede kunstbegreb : hvordan påvirker det bibliotekaren og vores bibliotek? Det er et dækkende tema, som alle kunstbibliotekerne bør kunne deltage i. Der vil blive fokus på det dekonstruerede kunstbegreb og hvordan man søger viden i en ny orden.

Programmet vil bl.a. indeholde besøg på Göteborgs stadsmuseum, Röhsska museet, Ostindiefararen Götheborg og Gunnebo Slott

14.

Indkomne forslag

Elisabeth Kihlén fremlagde på vegne af valgforberederne forslag om at papers, indkaldelser til årsmøder o. lign fremover kan udsendes elektronisk, sekundært pr.

almindeligt brev såfremt medlemmet ikke har mailadresse.

Svein Engelstad (N) fremhævede at den bedste løsning ville være, at medlemmerne får mail om at der nu ligger et paper på ARLIS/Nordens hjemmeside, som man skal checke. Da nogle institutioner har spærret for vedhæftede filer på grund af virus, skulle dette sikre den bedste adgang for alle til dokumenterne.

Bisse Evers (S) spurgte om årsmødet anså det nødvendigt at der skal ske rettelser i vedtægterne for at løse et praktisk problem? Elisabeth Kihlén (S) ønskede dog en afstemning om sagen.

Forslaget blev enstemmigt vedtaget.

15. og 16.

Valgkomiteens forslag til valg af ny bestyrelse og Valg til valgkomite samt valg af revisorer

Punkterne behandledes under et.

* Valg til bestyrelse, 2003-2005

Forslag Danmark:

Christina Collet Madsen –
Kunstforeningen

Suppleant: Lise Marie Kofod –
Konservatorskolens Bibliotek.

Forslag Finland:

Eila Rämö – Konstindustriella
högskolans bibliotek

Suppleant: Satu Lindberg –
Centralkommissionen för kunst

Fra årsmødet

Forslag Island:

Gunhildur Björnsdóttir – Listaháskóli
Islands

Suppleant: Ólöf Benediktsdóttir –
Stofnun Arna Magnússonar

Forslag Sverige:

Der var ikke valg til Sverige i år. Men
Margitta Kylberg ønskede at udtræde
som suppleant. Forslag til Suppleant
2004-2004: Anna Dahl,
Medelhavsmuseets bibliotek.

Der var ikke valg til Norge i år.

* Valg til revisorer, 2003-2004

Forslag:

Ulla Lund Pedersen (DK) og Nana
Lund (DK)

* Valg til valgforberedere, 2003-2006

Forslag Danmark:

Tina Korning Andersen

Forslag Finland:

Virpi Huhtala

Der var ikke valg til Norge, Sverige og Island
i år

Alle blev valgt med applaus.

17.

Evt.

Elisabeth Kihlén (S) uddelte materiale vedr.
konsortium og samarbejde med firmaet
PriInfo om databaselicenser. Materialet vil
blive lagt som pdf-fil i forbindelse med års-
mødematerialet på hjemmesiden med links.

Bisse Evers (S) sluttede mødet.

Elisabeth Kihlén (S) takkede for et godt
årsmøde. Hun takkede også Bisse Evers (S)
for at være mødeleder og de afgående
styrelsesmedlemmer Kari Vähäpassi (F),
Lisbeth Raahauge Karlsson (DK) og Kaarina
Liljanto (DK) for deres arbejde.

Gitte Lunde Johansen

Referent

Helen Westphal Jensen

Bisidder til referent

Inger-Johanne Bjørge

Referatgodkender

Svein Engelstad

Referatgodkender

Referat af ARLIS/Norden styremöte

Onsdagen den 11 juni, 2003 kl. 20.45 och med fortsättning Torsdagen den 12 juni, 2003, kl. 8.30-11.30

Til stede:

Eila Rämö/FI, Kari Vähäpassi/FI, Kaarina Liljanto/DK, Birgit Jordan/NO, Eva Eide/NO, Elisabeth Kihlén/SE, Olöf Benediktsdóttir/IS, Gunnhildur Björnsdóttir/IS, Lisbeth R. Karlsson/DK.

1. Val av ordförande och sekreterare

Elisabeth valgt som mødeleder, Lisbeth valgt som referent.

2. Val av justeringsman

Eva valgt som bisidder.

3. Godkännande av dagordning

Dagsorden godkendt.

4. Godkännande och genomgång av protokoll från föregående styrelsemöte

Godkendt

5. Rapport från de isländska arrangörerna om Akureyri-konferensen

Intet at rapportere.

På foranledning af konkret forespørgsel til de islandske arrangører, blev praksis vedr. tilskud til workshopindledere og – opponenter diskuteret. Oprindelig beslutning vedr. betaling af udgifter opretholdes med den præcisering at „sædvanligvis gives der ikke tilskud til indledere og opponenter i workshops. Dog kan der i konkrete tilfælde, efter aftale med bestyrelsen, bevilges betaling af konferencegebyr, men under ingen omstændigheder rejse- og opholdsudgifter og diæter.”

Beslutningen skrives ind i „Seminarie-kokbok” for ARLIS/Norden.

6. Rapport från ordföranden om förarbetet till årsmötet

Elisabeth rapporterede om megen email-aktivitet og at bestyrelsesarbejdet er forløbet fint.

Vedr. suppleanternes rolle i bestyrelsesarbejdet blev det præciseret at alle er velkomne til at deltage i diskussionerne; men at de faste medlemmer af bestyrelsen er forpligtede til at melde tilbage. Der skal kun være 1 email-liste, indeholdende både faste medlemmers og suppleanternes email.adresser, således at også suppleanter modtager mødeindkaldelser, referater m.v.

Den tidligere truffne beslutning om suppleanternes deltagelse i januarmødet skal fremgå af den fremtidige „Kogebog for bestyrelsesarbejdet”.

7. Årsmötet 2003 – genomgång av ansvarsfördelning under de

Foreslået mødeleder: Bisse Evers.

Foreslået referent: Gitte Lunde Johansen, bisidder: Helen Westphall Jensen.

Foreslåede stemmeoptællere: Svein Engelstad og Inger Johanne Bjørge.

8. Rapporter från styrelsemedlemmarna

ARLIS-manualer skal behandles via email. Eva udsender forslag til ny bestyrelse.

Lisbeth fortsætter som ansvarlig for annoncer til INFO.

Kari har læst korrektur på hjemmesiden og fortsætter som „kritiske øjne”.

9. Fråga om ansvar för räkenskapsförare

Spørgsmålet udsat til diskussion i ny bestyrelse.

10. Websidan

Svein Engelstad har sendt brev vedr. ARLIS/Norden hjemmeside. Gunnhildur udarbejder forslag til venstremenu, til beslutning i bestyrelsen. Lisbeth undersøger prisen for yderligere plads hos web-hotel-leverandør.

Spørgsmål vedr. ikk-ARLIS-medlemmers mulighed for abonnement på INFO blev rejst. Spørgsmålet udsattes til diskussion i ny bestyrelse.

11. Konsortiet

Elisabeth har modtaget nyt tilbud fra PrioInfo. Dette forelægges årsmødet.

12. Bokmärket

De fremsendte forslag blev diskuteret. Eva kontakter Aksel Karlsson vedr. ændringer.

13. Eventuell ny "kokbok" om styrelsesarbejdet

Elisabeth udarbejder tekst om formandsarbejdet. Lisbeth udarbejder tekst om kasserer-arbejdet. Forslagene skal være færdige til næste bestyrelsesmøde, vinteren 2004.

14. Utskick via email

Elisabeths forslag til fremtidig udsendelse af indekaldelse til konference og årsmøde blev gennemgået. Forslaget behandles på årsmødet.

15. Informationssida till nya medlemmar

Elisabeths forslag skal indgå i kagebog for bestyrelsen og sendes til Svein til indlæggelse på hjemmesiden.

16. Mandat för web-redaktionen

Udsat til behandling i ny bestyrelse.

17. Rapport från Sverige angående årsmöte i Göteborg 2004

Udsat til ny bestyrelse.

18. Övriga frågor

ERASMUS

Your Supplier for Art Books

Please send your orders and inquiries to:

Erasmus BV
P.O.Box 19140
1000 GC Amsterdam
The Netherlands
Tel: +31-20-627 69 52
Fax: +31-20-620 67 99
E-mail: erasmus@erasmusbooks.nl
Internet: <http://www.erasmusbooks.nl>

For books from France:
Librairie Erasmus
28, rue Basfroi
75011 Paris, France
Tel: +33-1-43 48 03 20
Fax: +33-1-43 48 14 24
E-mail: erasmus@erasmus.fr

Erasmus

- Professional
- Traditional
- Academic

Protokoll fra ARLIS/Norden styremøte

Tid: Søndag, 15. juni 2003

Sted: Arni Magnussons Institut, Universitetet i Reykjavik

Tilstede:

Styremedlemmer: Elisabeth Kihlén (Sverige), Eila Rämö (Finland), Eva Eide (Norge), Gunnhildur Björnsdóttir (Island).

Forfall: Christina Collett Madsen (Danmark)

Varamedlemmer: Satu Lindberg (Finland), Ólöf Benediktsdóttir (Island), Birgit Jordan (Norge)

Forfall: Lise Marie Kofoed (Danmark) og Anna Dahl (Sverige)

1. Val av ordförande och sekreterare:

Elisabeth Kihlén ble valgt til møteleder og Birgit Jordan ble valgt til referent

2. Val av justeringsman:

Her ble Eva Eide valgt

3. Godkännande av dagordning:

Her ble en del punkter fra styremøtet den 11. juni gjenopptatt og ny dagsorden, etter det opprinnelige punkt 5, ble som følger:

6. Styrets oppgaver
7. Regnskapsførers ansvar
8. Utsendelser pr. e-post
9. Dekning av reiseutgifter for ARLIS/Nordens styremedlemmer
10. ARLIS/Nordens manualer
11. Gjennomgang av årsmøtet 2003
12. Rapport om årsmøtet 2004 i Göteborg
13. Årsmøte og IFLA i Norge 2005
14. Eventuelt
 - Web-redaktørens oppgaver
15. Neste møte

4. Konstituerande av styrelsen juni 2003-juni 2004:

Valg av styreleder (Elisabeth Kihlén) ble gjort i 2002, for to år av gangen.

Valg av kasserer: Her ble Satu Lindberg foreslått, men hun måtte først snakke med sin arbeidsgiver. Hvis ikke hun kan være kasserer, vil styret spørre de danske medlemmene.

Dette spørsmålet vil sannsynligvis bli avgjort etter sommerferien, i august og et vedtak vil da bli gjort pr. e-post.

Under dette punktet orienterte Elisabeth litt om kasserers oppgaver, som i hovedsak består av å kontrollere og følge opp regnskapsfører.

Elisabeth ber tidligere styremedlem og kasserer Lisbeth Karlsson skrive mer utførende om dette i ARLIS/Norden styremanual, som skal utarbeides.

Styret regner seg hermed å være konstituert.

5. Information till våra nye styrelsesmedlemmer:

Årsmøtet den 12. juni 2003 valgte inn følgende nye medlemmer til styret:

Danmark:

Christina Collett Madsen, Kunstforeningen (2003-2005) ; vararepresentant: Lise Marie Kofoed, Konservatorskolens bibliotek (2003-2005)

Finland:

Eila Rämö, Konstindustriälla högskolans bibliotek (2003-2005) ; vara: Satu Lindberg, Centralkommissionen för konst (2003-2005)

Island:

Gunnhildur Björnsdóttir (gjenvolgt) (2003-2005) ; vara: Ólöf Benediktsdóttir (gjenvolgt) (2003-2005)

Sverige:

Margritta Kylberg ba om å gå av som vararepresentant og ble erstattet (for ett år) av Anna Dahl, Medelhavsmuseets bibliotek (2003-2004)

Revisorer:

Ulla Lund Pedersen (gjenvolgt) (2003-2004) og Nanna Lund (2003-2004)

Valgkomité:

Tina Korning Andersen (gjenvallgt) (2003-2006) og Irmeli Isomäki (gjenvallgt) (2003-2006)

Elisabeth informerte litt om styrets virksomhet:

Styret har møter tre ganger pr. år. De blir holdt vanligvis i månedsskiftet januar/februar og i forbindelse med (før og etter) årsmøtet i mai/juni. På møtene arbeider man både med oppgaver og saker gitt av årsmøtet og med andre saker, som regnskap, budsjett, og handlingsplan. Både styrets medlemmer og varamedlemmer involveres i dette arbeidet. Det er viktig at styret meddeler sine øvrige medlemmer om sin virksomhet. Dette bør gjøres over e-postlistene. Styret skal også følge opp de enkeltes lands planlegging av årsmøtene. F. eks. er det viktig at valgkomitéen kommer i gang i god tid før årsmøtet. Styret skal også følge opp web-redaksjonens arbeide. Utover de to årlige møtene foregår de fleste av diskusjonen pr. e-post.

For øvrig bør nye medlemmer av styret lese tidligere utgaver av ARLIS/Norden Info for å få et innblikk i styrets virksomhet.

6. Styrets oppgaver i perioden fram til neste årsmøte:

Her ble det tatt opp styrets arbeide med de ulike manualer for ARLIS/Nordens virksomhet og styrets arbeid i henhold til vedtatt handlingsplan.

Under årsmøtets gjennomgang av handlingsplan ble det i forbindelse med punktet om å styrke den faglige virksomheten, fremsatt et forslag om at ARLIS/Norden Info skulle komme ut i elektronisk utgave. Det ble ikke gjort noe vedtak, men styret fikk av årsmøtet i oppgave å følge opp dette.

Styret kom frem til at en slik elektronisk versjon før eller senere vil bli en realitet, men at man først må undersøke blant de enkelte medlemme hva de ønsker, og hvorvidt de enkelte redaksjonene har kompetanse til å gjøre dette enklere og billigere enn den nåværende trykte utgaven. Uansett ønsker

styret å bruke mer penger på en, særlig layoutmessig, forbedring av ARLIS/Norden Info.

På årsmøtet ble det også fremsatt et forslag om å utgi en enkel elektronisk nett-utgave, gjerne månedlig, og at det heller én gang i året blir laget en større trykt utgave med faglige artikler.

Det ble diskutert hvorvidt en slik ordning ville medføre mer eller mindre arbeid for redaksjonene og om det ville bli dyrere og billigere: man kom fram til at det ville bli like mye arbeid for redaksjonene, og at selv om man ville spare penger på trykking og porto, ville man bruke mye penger på innleid kompetanse. Og man burde også ha én fast redaksjon som skulle få betalt for sitt arbeid. Det ble nedsatt en arbeidsgruppe, bestående av Eila, Eva og Gunhildur som skulle arbeide med å få frem medlemmenes egne synspunkter, og finne ulike alternative løsninger på hvordan man kan fornye/forbedre ARLIS/Norden Info. Resultatet skal, etter å ha blitt forelagt styret, presenteres på årsmøtet i 2004.

Handlingsplanens punkt om Artist's books: Kaarina skal utarbeide en egen handlingsplan for dette arbeidet.

ARLIS/Nordens web-sider, både den felles start-siden og de respektive lands sider:

Styret tar ansvar for at man fortsetter å arbeide med helheten, både utseendemessig og innholdsmessig. Det forutsettes at man har tett kontakt med web-redaksjonen, gjerne invitere dem til å delta på aktuelle deler av senere styremøter. Gunhildur har i oppgave å se på hvordan man kan forbedre strukturen av innholdet på den nordiske start-siden. Kari har fortsatt i oppgave å kontrollere den språklige delen.

For øvrig har styremedlemmene ansvar for å kontrollere sine respektive lands ARLIS-sider, både språklig, innholdsmessig og at de helhetlig er i samsvar med den felles-nordiske siden.

På årsmøtet ble det også fremsatt forslag om å ha et område for artikler med faglig

relevant innhold på web-sidene. Eva vil kontakte Svein Engelstad, som igjen kontakter Gunhildur og Tina K. Andersen, for å finne ut hvordan man kan få til dette.

Ang. årsmøtets forslag om s.k. “call for papers” til årsmøtets work-shop’er: dette blir den enkelte arrangørs oppgave å vurdere. Men en slik mulighet vil bli tatt med i “kokeboken” for årsmøte-arrangementer.

Elisabeth vil i tillegg ta dette opp med Göteborg-komiteén neste gang hun møter dem.

7. Regnskapsfører:

Ny regnskapsfører ønskes ansatt. Nåværende regnskapsfører beholdes ut året. Elisabeth undersøker med Danmark hvilken avtale/kontrakt som er gjort med nåværende regnskapsfører. Satu er aktuell som ny regnskapsfører, men er foreløpig aktuell som kasserer ut dette året (jf. pkt. 4). Dersom Satu tar jobben som regnskapsfører fra 2004, vil spørsmål om kasserer bli tatt opp igjen når til høsten.

8. Utsendelser pr. e-post:

Bakgrunnen er spørsmålet om hvorvidt ARLIS/Nordens vedtekter tillater at innkallelser til årsmøtet kan gjøres pr. e-post, eller om det kreves en vedtekstendring.

Elisabeth tok dette opp på årsmøtet, ettersom vedtak av en slik endring krever 2/3-dels flertall på årsmøtet. Årsmøtet vedtok at det ikke var nødvendig med endring i vedtektene (stadgarna), selv om innkallelser blir gjort via e-post, m.a.o. at formuleringen “skriftlig” også dekker innkallelse pr e-post.

9. Dekning av reisutgifter for styremedlemmer:

Dette gjelder reise og opphold til ARLIS/Nordens årsmøte, når vedkommendes arbeidsgiver ikke vil betale disse utgiftene.

Skal da ARLIS/Norden dekke både reisen og hele oppholdet, både for avtroppende og påtroppende styremedlemmer? Det kan bli veldig dyrt. Det mest riktige blir at man kan ikke dekke hele oppholdet for påtroppende

styremedlemmer ettersom de faktisk ikke er med i styret før etter at årsmøtet er holdt og det nye styret har konstituert seg.

D.v.s. i praksis at ARLIS/Norden dekker reisen, men bare hotellutgifter for én natt.

Forslaget ble vedtatt og skal inn i “kokeboken” for årsmøte-arrangører.

10. ARLIS/Nordens manualer:

Elisabeth vil starte utarbeidelsen av en ny manual for styrets arbeid. Lisbeth Karlsson vil bli bedt om å komme med noen punkter til denne om kasserers oppgaver (jf. pkt 4).

Man har lenge hatt en manual for ARLIS/Norden Info. Eva har utarbeidet en del endringsforslag. Disse er blitt sendt pr. e-post til styret, men alle har ikke hatt anledning til å lese dem. Derfor sender hun dem ut en gang til. Diskusjonen og evt. godkjenning vil da foregå pr. e-post.

Det finnes også en manual for web-redaksjonen, og i denne sammenheng har Elisabeth utarbeidet et forslag til mandat for web-redaksjonen, som er blitt sendt ut på forhånd. Elisabeth lager et revidert forslag, som tar hensyn til reaksjonene fra styret, som etterlyste en enda tydeligere ansvarsfordeling mellom styre og web-redaksjon. Forslaget sendes ut på e-post til styret, og deretter til web-redaksjonen for kommentarer, før endelig godkjenning i styret.

11. Gjennomgang av årsmøtet:

Alle var enige om at det hadde vært hadde vært et vellykket årsmøte og en vellykket konferanse.

Birgit mente at man til neste gang burde tenke over bruken av engelsk på disse møtene. Det kan synes trist at man i de nordiske land ikke kan forstå hverandre, men det er jo heller ikke bra at det faktisk er mange som ikke oppfatter alt som blir sagt. Særlig for islendinger og finner kan dette spørsmålet være mer enn et språkproblem, men også ha politiske sider som vi andre ikke tenker over.

Elisabeth skal ta dette opp med Göteborg-gruppen.

12. Rapport om årsmøtet i Göteborg:

Dette ble gjennomgått på årsmøtet, og styret vil forøvrig bli løpende informert.

13. Årsmöte och IFLA i Norge 2005:

Eva tok opp Eilas innlegg i ARLIS/Norden Info nr 4:2002 hvor hun orienterer om IFLAS ønske om at det ikke blir holdt s.k. satellitt-konferanser i forbindelse med de internasjonale IFLA-møtene. Dette er ikke vedtatt som en regel, men IFLA fraråder dette.

I ARLIS/Nordens tilfelle vil dette bety at man enten holder sin konferanse en annen tid på året, eller at man kan holde selve årsmøtet før el. etter IFLA-møtet og at evt. workshops blir arrangert i samarbeid med IFLAs Art Libraries Section (ALS). Dvs. felles workshops.

Eva har hatt kontakt med Anne Margaret Haukenes som er koordinator for IFLA Oslo 2005: hun har ikke kjennskap til dette, slik at det er opp til Art Libraries Section å avgjøre dette.

Eva vil derfor kontakte Kjersti Aslaksson Ritzi som er leder i ALS.

14. Övriga frågor:

Det ble foreslått at web-redaksjonen, evt. bare web-redaktøren, inviteres til å være med på deler av styremøtet i forbindelse med årsmøtet. Dette forsøkes gjennomført på årsmøtet i Göteborg.

15. Nästa möte:

Sted: Elisabeth foreslo Göteborg, men for islendingene og finnene blir reisen dyrere enn til København, hvor man også kan få disponere noen leiligheter gratis.

Elisabeth skal snakke med danskene.

Dato: det ble foreslått at man heller holdt møtet en fredag og lørdag enn lørdag og søndag. Dette både av praktiske årsaker og at ARLIS's faglige viktighet og relevans vil bli styrket overfor arbeidsgiver, i og med at noe av møtet holdes i ordinær arbeidstid.

Forslaget ble vedtatt.

Datoen ble i første omgang satt til 6.-7. februar, men holder også av 30.-31. januar som et alternativ.

Til slutt leste Elisabeth fra et brev fra danske medlemmer inneholdende forslag og kommentarer til handlingsplanen. Dette blir sendt ut til styrets medlemmer pr. e-post.

Og alle var enige om at det hadde vært bra og effektivt møte, og man dro hhv. til Den Blå lagune for å bade og til Gunhildur for en deilig Bacalao-lunsj. En meget hyggelig avslutning på et minnerikt opphold på Island.

Oslo, 20. juni 2003

Birgit Jordan

referent

Oslo, 23.06.2003

Eva Eide

Kortsagt

Hoppas att ni alla har tagit del av två email från PrioInfo angående konsortium för databaser. Ni hittar erbjudandena på ARLIS Nordens hemsida: <http://www.arlisnorden.org/index.html> under rubriken Konsortium.

Ännu en gång vill vi göra er uppmärksamma på att ett institutionsmedlemskap kan innebära att det är **en** person som får all post. Denna person måste då se till att sprida information och handlingar till övriga inom detta medlemskap. Se till att de övriga inom medlemskapet inom institutionen ansluter sig till arlist-norden@uiuh.fi.

Glöm inte att redan nu boka in ARLIS/Nordens konferens och årsmöte i Göteborg 3-5 juni 2004!

Elisabeth Kihlen

Nyt bibliotekssystem i islandiske kunstbiblioteker

Islandske biblioteker udskifter nu deres bibliotekssystemer med Aleph 500 fra Ex Libris. Det er meningen at alle de større islandiske biblioteker skal være fælles om det nye system i nærmeste fremtid. Nationalbiblioteket - Universitetsbiblioteket samt alle de andre biblioteker som har brugt bibliotekssystemet Libertas, inkl. de fleste islandiske kunstbiblioteker, har allerede taget det nye system i brug. Store folkebiblioteker som Reykjavíks kommunebibliotek og Rigshospitalets bibliotek følger i kølvandet.

Overførelsen til det nye system har taget længere tid end man havde forventet og vi er ikke gået glip af tekniske problemer. Premieren hos Libertas-bibliotekerne var den 19. maj, så nu er der gået fire måneder med det nye system. Bibliotekspersonalet har deltaget i talrige kurser og vænner sig nu til nye arbejdsmetoder. Der er en stor forskel

mellem det gamle og det nye system. Nogle savner endog Libertas på visse måder, men fordelerne ved Aleph vejer stadig mere. Flere og flere bliver glade for det og nysgerrige efter at udforske dets muligheder.

Brugeradgang til Gegnir som systemet hedder sker via internet www.gegnir.is.

Gunnhildur Björnsdóttir

Mikromarc Danmarks endeligt

Mikromarc's (MM) danske brugere fik sig en grim overraskelse lige før sommerferien. Det norske firma BIBITS har solgt Mikromarc Danmark fra, ikke fordi det gav underskud eller lignende, men fordi man vil koncentrere sig om det svenske og norske marked. Man har solgt Mikromarc Danmark til det svenske Axiell Bibliotek AB, sammen med alle de ca. 200 danske kunder.

Dette betyder, at MM efter en nært forestående opgradering ikke længere udvikles og at Mikromarc Danmark efter 30.6.2005 ikke længere eksisterer, men skal være udskiftet med Axiells Book-it, hvorfor firmaet i sidste uge holdt en række præsentationsmøder i Danmark for interesserede.

Book-it er et bibliotekssystem, der er udviklet (såvidt jeg kan se) primært til folkebiblioteker. Man har interesseret sig for udlånsfasen og den lette brugerflade for lånerne og selvbetjeningsløsninger og det er de funktioner, man har lagt vægt på at udvikle. Dokumentregistreringsdelen, som umiddelbart så ringe ud, vil man i de kommende måneder bruge Mikromarc Danmarks stærkt beskårne personale til at forbedre i det omfang moderfirmaet ønsker og kan.

Det fleksible MMs system, som man kunne få tilrettet individuelt efter institutionernes ønsker eksisterer dermed ikke længere, tilretninger af programmet vil blive udført hvis firmaet skønner, at ændringerne/for-

Kortsgagt

bedringerne vil være i flest mulig interesse.

AXIELL har "generøst" tilbudt, at hvis man har licens hos Mikromarc Danmark vil licensen i det samme år være gratis i Book-it. MEN man skifter databaseprogram fra Sybase til Oracle og dette har man forhandlet sig frem til vil koste 3.000 kr. pr. licens. Samtidig koster en konvertering af poster fra MM til Book-it 5000 kr. pr. 10.000 poster, Dvs. at hvis et bibliotek har 3 licenser og 25.000 poster i MM vil det koste 24.000 kr. at gå over til Book-it. Priserne er excl. moms. Hertil kommer øgede krav til hard- og software, så man kan ikke sige, at det er helt gratis, som AXIELL påstår i deres pressemeddelelse: "idet vi har til hensigt at installere BOOK-IT ... uden omkostninger for den enkelte kunde"!!

Og som en deltager i et af informationsmøderne her i København spurgte: „Får man en garanti fra det svenske firma, at de ikke

om nogle år beslutter sig for at satse på det svenske og finske marked og sælger de danske kunder fra igen". Man lovede på samme møde, at tage op med moderselskabet i Sverige, om man kunne lægge en prøvebase ud på nettet.

skrivende stund foreligger der endnu ikke noget materiale udarbejdet til de nuværende licenshavere af Mikromarc, blot en generel reklame for Book-it, som man i øvrigt kan se på nettet.

Det ville være interessant at høre, om nogen af vores svenske kolleger i ARLIS har erfaring med Book-it og i givet fald hvilke.

Nana Lund

i8 gallery

There is a lively and accomplished contemporary arts scene in Reykjavik, Iceland, but one that historically has had to

Victor Boulet: Awakening, 2002. Foto: i8

Kortsagt

make do without the kind of professional gallery system that has so supported and promoted artists elsewhere, especially in Western Europe and the United States. This is why the i8 Galleri —headed by Edda Jónsdóttir—is so important, and has become such a focal point since opening in 1995. It is the only private gallery in Iceland that adheres to international standards of professionalism and dedication to the artists it represents, while developing an eclectic program that mixes both established and emerging artists. Included within the gallery's program are several of the most significant Icelandic artists that emerged during the 1960's and 1970's, but also accomplished and adventurous younger artists working in various media. Jónsdóttir has cultivated extensive contacts abroad, resulting in many opportunities for Icelandic artists to exhibit elsewhere, and she has also brought numerous international artists to her Reykjavik space for exhibitions, including American Roni Horn, the Swedish team of Elmgreen and Dragset, and Berlin-based expatriate Icelander Olafur Eliasson. What has resulted is a dynamic, internationally-minded gallery that has also made enormous strides toward generating interest in, and a market for, some of the really fine work currently being produced in Iceland.

Upcoming exhibitions in i8:

Guðrún Einarsdóttir	25.09.03 – 01.11.03
Hreinn Friðfinnsson	13.11.03 – 10.01.04
Victor Boulet	22.01.04 – 28.02.04
Birgir Andrésón	18.03.04 – 01.05.04

Íris Stefánsdóttir

Safn

COLLECTION

Safn at Laugavegur 37, Reykjavík, is a unique place to enjoy art. Opened to the public in spring 2003 the collection includes both international and Icelandic contemporary art. It is situated in the city's main shopping street in an early 20th C. woodframe house. *Safn* is the result of over 30 years of passionate and thoughtful collecting of Pétur Arason and Ragna Róbertsdóttir. Theirs is the largest and most significant private collection of its kind in Iceland. In the 1990s, in the same building as *Safn* and their home at the time, they ran *Second Floor*, an exhibition space. Their interest in collecting, exhibiting, and in the case of Róbertsdóttir creating art, is widely known. Because of their effort, many of the artists in *Safn* have visited Iceland and exhibited. In continuing this tradition, *Safn* will regularly be featuring temporary exhibitions of new work alongside the permanent collection. *Safn* is sponsored by the city of Reykjavík and collaborates with the Reykjavík Art Museum.

ARTISTS

The approach to collecting gives all of the more than 300 works in the collection certain things in common. All of the artwork was selected from the artists' most recently created work at the time of purchase. Leading artists from such important schools of the 2nd half of last century as minimalism, fluxus, and conceptualism are found in the collection, together with many important Icelandic artists. Visitors will find works in different mediums such as sculpture, painting, video, drawing, sound and light.

The artists in *Safn* include: Donald Judd, Carl Andre, On Kawara, Karin Sander, Ilya Kabakov, Lawrence Weiner, Dan Flavin, and Dieter Roth. Icelandic artists include Hreinn

Kortsaagt

Friðfinnsson, the brothers Sigurður and Kristján Guðmundsson and Magnús Pálsson. Many of the artists in Safn were inspired directly by Iceland: lava from Hekla is affixed directly to the wall in *Volcano Gate*, a collaboration of Ragna Róbertsdóttir and Finnbogi Pétursson and in the photographs of Roni Horn Icelandic birds and the warm-water pools of Iceland make an appearance. Moreover, in Hrafnkell Sigurðsson's photographs tents in the snow are the focal point; in Richard Long's sculpture one will find sea-lava stones from Grindavík and in Birgir Andrésson's text portraits one finds „Icelandic pantone-colours”, not to mention the Icelandic beer that has found its way into the sculpture of Sarah Lucas! Safn provides an opportunity to consider the work of significant, international, contemporary artists. In exhibiting the work of contemporary Icelandic artists alongside the work of their foreign peers, Iceland's art may be understood and appreciated in this larger, more inclusive context.

HOUSE

Laugavegur 37 is a restored three-story woodframe building in Schweizer-style, constructed nearly a century ago. As was the case with many houses of that time, the woodframe was protected from inclement Icelandic weather by covering the walls and roof with corrugated iron. This is a characteristic for older Reykjavík buildings and this, together with the fact that the corrugated iron requires repainting on a regular basis, gives this part of the city a friendly, colourful charm. On the inside, Safn is full of small rooms, typical of these old houses. On three floors, visitors will find the artworks installed. This is a unique presentation of modern art bringing visitors close to the works, perhaps closer than would be possible in a typical art museum. Welcome to *Safn*!

Markús Þór

Safn i Reykjavík. Foto: Safn

Nyutgiven bibliotekshistorik

av Magdalena Gram

Marie-Louise Bachman: Vitterhetsakademiens bibliotek 1786-2000 : från liten boksamling till stort specialbibliotek / av Marie-Louise Bachman. – Stockholm : Kungl. Vitterhets Historie och Antikvitetsakademien, 2003.

ISBN 91-7402-328-4

Kungl. Vitterhets Historie och Antikvitetsakademien har under våren firat 250-årsjubileum. Jubileet har manifesterats i bland annat en serie föreläsningar och utgivning av flera uppmärksammade bokverk, främst Inge Jonssons *Vitterhetsakademien 1753-2003* och den av Sten-Åke Nilsson redigerade *Drottning Lovisa Ulrika och Vitterhetsakademien*. Till denna ensemble ansluter sig Marie-Louise Bachmans krönika *Vitterhetsakademiens bibliotek 1786-2000, från liten boksamling till stort specialbibliotek* (2003). De forskare som idag presenterar drottning Lovisa Ulrika gör upp med den tidigare bilden av henne som högdragen, häftig och ränklysten och lyfter i stället fram hennes kulturgärning och betydelse för det vittra livet i 1700-talets Sverige. Det är också till detta område man kan hänföra Lovisa Ulrikas mest konstruktiva insatser. Universitetet var vid denna tid ännu knappast forskningsdrivande institutioner, i stället spelade lärda samfund och akademier en avgörande roll för kulturens utveckling och för främjandet av intellektuell aktivitet.

Lovisa Ulrikas vitterhetsakademi, instiftad 1753, hade ingen egen boksamling. Utvecklingen av biblioteket kan spåras till 1786, det år då Gustav III instiftade Svenska Akademien och samtidigt återupplivade sin mors skapelse Vitterhetsakademien, som fick det nya namnet Vitterhets Historie och Antikvitetsakademien och vars område avgränsades till en antikvitets- och medaljakademi. Riksantikvarien blev Akademiens sekreterare och 1864 flyttande Riksantikvarieämbetet och Vitterhetsakademien in i gemensamma lokaler.

Från det nedlagda Antikvitetsarkivet, vars uppgifter Vitterhetsakademien fick överta, medföljde tillsammans med manuskript och antikvariska förmål även en liten boksamling. Det var dock först på 1870-talet, som bibliotekets utveckling tog ett språng. I första årgången av accessionskatalogen för Sveriges offentliga bibliotek 1887 fanns biblioteket representerat under sigel "A" och enligt Akademiens nya stadgar 1890 ingick det som en del av statsamlingarna. Samlingsområdet var främst arkeologisk och numismatisk litteratur.

Marie-Louise Bachman följer bibliotekets komplicerade utveckling, där namnfrågan speglar dessa skiftande status i hägnat av olika institutioner i dess närhet, främst Vitterhetsakademien, Riksantikvarieämbetet och Statens historiska museum. Under 1800-talets senare del utvecklades Vitterhetsakademien alltmera till ett ämbetsverk, som förvaltade statens samlingar av fornsaker, mynt och medaljer och som bedrev en begynnande fornminnesvård. Stora förändringar inträffade, när Riksantikvarieämbetet och Statens historiska museum 1938 blev egna ämbetsverk och när Vitterhetsakademien 1975 slutgiltigt avskiljdes från Riksantikvarieämbetet och Statens historiska museer, som blev en egen statlig myndighet. Vid det senare tillfället slöts ett avtal mellan Vitterhetsakademien och svenska staten om att staten ensam skulle bära ansvaret för Akademiens bibliotek och arkiv. Samlingarna skulle dock förbli i Akademiens ägo, deponerade hos myndigheten Riksantikvarieämbetet. Biblioteket skulle liksom tidigare få använda Akademiens namn och få erhålla dess skrifter som bytesexemplar. Vidare skulle biblioteket svara för betjäningen av Riksantikvarieämbetet samt hålla sina samlingar tillgängliga för forskning och studier inom myndighetens verksamhetsområde.

Fram till 1998 ingick biblioteket i den stat-

liga myndigheten Riksantikvarieämbetet och Statens historiska museer, efter skilsmässan mellan dessa i Riksantikvarieämbetet. Sedan ämbetets roll som forskningsinstitution alltmera försvagats, blev bibliotekets roll inom moderorganisationen otydlig och problematisk. Numera ingår biblioteket i Riksantikvarieämbetets Informationsavdelning, en utveckling som Bachman kort kommenterar: "Bibliotekets uppgifter har inte förändrats men det har blivit svårare att hävda dess roll."

Den inledande historiken är nödvändig för att förstå bibliotekets speciella identitet och profil. Marie-Louise Bachman ägnar själva bakgrunden – hennes rubrik är "Allmänt" – knappt trettio sidor, därefter följer kapitel med rubrikerna: "Lokalerna", "Samlingarna, deras förvärv och registrering", "Människorna", "Bibliotekets skötsel" och "Bibliotekets begagnande och service". Lokalfrågan har i sammanhanget sitt givna intresse – liksom Konstbiblioteket vid Nationalmuseum är ursprunget för Vitterhetsakademiens bibliotek det kungliga Slottet, därefter inträdde ett kort mellanspel i Ridderstolpeska huset vid Slottsbacken 1845-1864. Sistnämnda år inleddes inflyttningen i det nyöppnade Nationalmuseum och dess bottenvåning, där såväl Vitterhetsakademien med fornsakssamlingen som dess arkiv och bibliotek inrymdes. Lokalerna var mycket snart överfulla och benämningen "Kaos" lär ha varit gängse bland tjänstemännen. Nationalmuseum behövde dessutom utrymme för egen del, men det skulle dröja till 1937 innan Akademien, Riksantikvarieämbetet och Statens historiska museum flyttade till en ombyggd kasern på Storgatan 41. Även där har platsbristen efterhand blivit akut.

Vitterhetsakademiens bibliotek är idag ett offentligt tillgängligt specialbibliotek med sin speciella samlingsprofil inom främst arkeologi, medeltidens konst- och byggnadshistoria, numismatik samt kulturmiljövård. Samlingarna har byggts upp genom ett antal donationer, tryck som erhållits i utbyte mot Akademiens egna publikationer och,

slutligen, genom böcker som förvärvats efter det att samlingsprofilen fått klarare konturer. Stora delar av Antikvitetsarkivets handskrifter och böcker överfördes i samband med delningen 1780 till Kungl. biblioteket och Riksarkivet men en liten del övertogs av Vitterhetsakademien. En viktig kärna i det äldsta beståndet är Lovisa Ulrikas numismatiska bibliotek som sedan ett par år tillbaka finns beskrivet i Clas-Ove Strandbergs utförliga katalog, *The Queen Lovisa Ulrika Collection of Numismatic Literature* (2001). Merparten av böckerna i denna samling anskaffades ursprungligen av den välkände konstsamlaren och bokvännen Carl Gustaf Tessin, som i sin tur sålde böckerna till drottningen. En annan viktig grundbult i byggandet av en samlingsidentitet var Rosenhaneska biblioteket, skänkt av akademiledamoten Schering Rosenhane (1754-1812) och med tonvikt på svensk historia och topografi. Vitterhetsakademiens bibliotek är också närmast otänkbart utan den donation som överlämnades av Oscar Montelius, den mest namnkunnige svenske 1800-talsarkeologen, och förvärvet av akademiledamoten och tillika riksbibliotekarien Isak Collijns boksamling. Viktigt var också förvärvet av den brett anlagda boksamling som ägts av Hans Hildebrand, son till riksantikvarien Bror Emil Hildebrand och 1879 dennes efterträdare.

Ett särskilt kapitel ägnar Marie-Louise Bachman "Människorna", särskilt bibliotekets chefer. Bland dem finns flera inom biblioteksvärlden kända namn och här skall särskilt nämnas Sigrid Leijonhufvud, som var chef 1901-1926. Leijonhufvud var en kvinna med gedigen uppfostran och utbildning och hon tycks från början ha varit omgiven av engagerade rådgivare, bland annat fastern Sophie Adlersparre, en av den svenska kvinnorörelsens pionjärer. Sigrid Leijonhufvud följde hennes råd att som akademiskt utbildad kvinna söka sig till museer, offentliga bibliotek eller "andra samlingar", där hon sannolikt skulle kunna ha framgång, trots sitt kön. Förutom sin utomordentliga insats vid Vitterhetsaka-

demiens arkiv och bibliotek, hann Leijonhufvud med ett person- och kulturhistoriskt författarskap och hedrades för detta 1937 med ett doktorat vid Lunds universitet. Adolf Schüek, Maja Lundqvist – den sistnämnda mest känd för *Svensk konsthistorisk bibliografi* (1967) – Sven Rinman och Anders Hedvall är andra välkända chefs-gestalter, som alla satt sin prägel på biblioteket, ibland kanske mera i kraft av sin personlighet än av sin administrativa eller bibliotekariska skicklighet. För den som händelsevis inte är bekant med den senaste historien kan nämnas, att den inom ARLIS och IFLA så välbekanta Kerstin Assarsson-Rizzi sedan 1989 är chef för Vitterhetsakademiens bibliotek och lyckats hävda det som ett Sveriges främsta humanistiska specialbibliotek.

Bokens avslutande kapitel om bibliotekets skötsel samt dess begagnande och service är intressant främst för bibliotekariernas egen krets, låt vara att detta stoff även borde vara klagörande läsning för såväl högre chefer som politiker med anknytning till sektorn.

Nyligen har Nobelbiblioteket och Stockholms universitetsbibliotek fått sina krönikor och det är med glädje jag konstaterar, att det under senare år kommit allt flera biblioteksmonografier. Resultatet av en medveten historieskrivning är nämligen – åtminstone i bästa fall – inte bara en uppvärdering av institutionen och dess insatser utan också en stärkt identitet och ett tydliggörande av bibliotekets profil, en nog så viktig faktor i ett samhälle där konkurrensen ständigt ökar och där omstrukturering och rationalisering även berör äldre kulturarvsinstitutioner. Det räcker således inte att vila på sina lagrar, det krävs också profilering och helst även en framtidsvision.

Marie-Louise Bachman som genomfört studien i Vitterhetsakademiens biblioteks historia är pensionerad "kunglig" bibliotekarie och var under flera decennier nationalbiblioteket trogen. Vid ett fåtal tillfällen har hon figurerat som fackboksförfattare, bland annat med bidrag rörande

Kungl. bibliotekets och Kungl. Vitterhets Historie och Antikvitetsakademiens historia. Mest känd är hon för sitt arbete med *Svenska katalogiseringsregler*, en översättning och bearbetning av de angloamerikanska reglerna. Bachman är också en skicklig bibliograf, som bidragit bland annat till *Swedish archaeological bibliography* och som utvecklat *Svensk historisk bibliografi* till dess nutida format. I rollen som biblioteksassistent vid Vitterhetsakademiens bibliotek i början av 1950-talet fick hon en personlig inblick i bibliotekets förhållanden, tillräckligt djup för stimulera hennes historieskrivande men i tiden så avlägsen att hon kan betrakta organisationen på distans.

Med forskarens sinne för akribi och den erfarna bibliotekariens överblick har Bachman lyft fram de väsentliga, interna processerna och även visat att hennes intresse omfattar individerna med sina tillgångar och sina tillkortakommanden. Hennes framställning belyser inte bara bibliotekets inre process utan även det intressanta samspelet mellan biblioteket och dess moderorganisation. Utgångspunkt är dock biblioteket och författaren gör knappast någon analys av det samhällsklimat eller den kulturpolitik, som påverkat situationen. De flesta av oss kan konstatera, att kunskapsuppbyggnad och forskning idag inte är lika prioriterade områden inom kulturarvssektorn som förmedling av information. Utvecklingen har lett till konvulsiviska förändringar och svåra identitetsproblem vid främst flera äldre kulturarvsinstitutioner och när det gäller Riksantikvarieämbetet, kan man konstatera att de anställda idag har mindre anledning än tidigare att besöka sitt bibliotek. Trots Bachmans diskretion när det gäller denna utveckling kan den som är bekant med historien och tendenserna ändå dra slutsatser beträffande den mer övergripande dynamiken.

Min egen läsning av Marie-Louise Bachmans text väcker till liv mina frågor om de äldre svenska specialbibliotekens framtid och bristerna inom svensk biblioteksorganisation. Liksom flera andra bibliotek

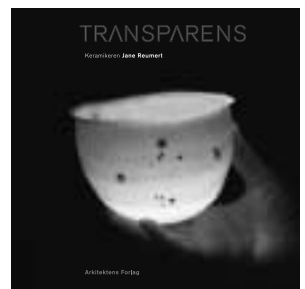

Jane Reumert behersker brugskeramikens bundne opgaver, men det er ikke mindst hendes unika, der placerer hende blandt de internationalt største keramiske kunstnere. Fra de små skaller har hun gennem et usædvanligt udviklingsarbejde fundet frem til metoder, der også tillader samme fragile translucens i store emner.

Denne udforskning af lys og materiale har desuden resulteret i store, mesterlige glasfiber/polyesterskåle.

Jane Reumert er repræsenteret på kunstmuseer verden over, bl.a. Metropolitan Museum of Art i New York, Nationalmuseet i Stockholm, Palmer Museum of Art i Pennsylvania, Landesmuseum Joanneum, Graz og mange flere.

Hendes formidable produktion skaffede hende i 2003 Thorvald Binesbøll Medaljen.

Kim Dirckinck-Holmfeld (red.),
Bodil Busk Laursen, Jorunn Veiteberg, Peter Stougaard

TRANSPARENS

Keramikeren Jane Reumert

21 x 22,5 cm, 192 sider
Indbundet
Rigt illustreret
Fås på dansk og engelsk

Pris: 348 kr

ARKITEKTENS FORLAG

Strandgade 27A
DK-1401 København K

Tlf: +45 32 83 69 00
Fax: +45 32 83 69 41
e-mail: eksp@arkfo.dk
www.arkfo.dk

Bestillingskort

Undertegnede ønsker at bestille

TRANSPARENS – KERAMIKEREN JANE REUMERT

Dansk Engelsk Pris: DKK 348. Prisen er inklusive moms excl. porto

(Udfyldes med blokbogstaver)

Navn: _____

Gade/vej: _____

Postnr.: _____ By: _____

American Express Eurocard Mastercard JCB Visa

Dankort Girokort bedes tilsendt

Kortnummer: _____

Kontrolcifre: _____ Udløb måned/år: _____ Dato: _____

Moms nr./Organisationsnr.: _____

Underskrift: _____ Tlf: _____

OPLYSES KORTNUMMERDATA ANBEFALES DET AT SENDE ORDREN I LUKKET KUVERT

Sendes ufrankeret
modtageren
betaler porto

ARKITEKTENS FORLAG

Strandgade 27 A

+++ 0110 +++

DK-1045 København K

som tidigare betjänat “lärd verk” har Vitterhetsakademiens bibliotek och dess låntagarkrets alltmera kommit att domineras av externa forskare och studenter, i detta fall främst inom ämnet arkeologi. Denna förändrade inriktning, som faktiskt innebär att vissa kulturarvsinstitutioner tar på sig en uppgift som universitet och högskolor enligt lag är ålagda, har inte lett till någon ekonomisk kompensation. Hade så varit fallet, så skulle konflikterna mellan biblioteken och deras moderorganisationer antagligen ha varit färre och nivån i verksamheten i många fall högre.

Marie-Louise Bachman har kartlagt ett förlopp och det ankommer sedan på Vitterhetsakademiens bibliotek att med ledning av resultatet dra eventuella slutsatser rörande framtiden. Att författaren sätter punkt för sin krönika år 2000 innebär tyvärr en något trist final, som inte informerar om den öppning som faktiskt inträffat därefter. Vitterhetsakademiens bibliotek har nämligen varit föremål för en utredning – en av de många under alla år – och resultatet av den har blivit, att Akademien påtagit sig ett utökat ekonomiskt ansvar. Nu förbereds också en omfattande utflyttning och ombyggnad av gamla stalllokaler, där såväl Vitterhetsakademiens bibliotek som Antikvarisk-topografiska arkivet skall inrymmas. Det är med intresse jag följer den pågående processen, delvis från min “utkikspost” några hundra meter bort på Nordiska museet, som brottas med likartade problem.

English summary:

Marie-Louise Bachman's *The History the Library of the Royal Academy of Letters, History and Antiquities* (2002) is a solid and well written chronicle of one of Sweden's most famous special libraries. It was founded in 1786 and started as a small collection of books, used by some of the members of

Queen Lovisa Ulrika's (1720-1782) Academy. In the course of the nineteenth century it developed into a library open to the public and with continually growing collections.

The process behind this transformation is rather complicated and as a symptom of this fact the library has changed its name several times through the years. Its early history closely follows that of the Academy and consequently it was deeply influenced when the scope of the Academy in the twentieth century was given a broader humanities perspective. A new era started in 1975 when the Academy separated from the National Heritage

Board and the Museum of National Antiquities.

The original small book collection slowly grew through a number of donations, mostly of books concerning coins and medals. A big event was the large donation 1822 of the Schering Rosenhane Collection of historical and topographical literature. Starting in 1842 the library had its own budget, but donations and exchanges with Academy publications continued to be the dominant methods of acquisition. Practically all new publications in the field of archeology was acquired and furthermore national antiquarians as Hans Hildebrand and Oscar Montelius built up their own private libraries to support the Academy library.

In the early years of the twentieth century Sigrid Leijonhufvud was employed as Librarian, the first person to hold that title. Modernized library methods were introduced by her successor Adolf Schück and Maja Lundquist, Schück's amanuensis. Well known leaders of the library during this century are also Sven Rinman, Anders Hedvall and Kerstin Assarsson-Rizzi.

Kommentar till Gry Kjær-Larsens anmeldelse i ARLIS/Norden Info 2003:1

Av Magdalena Gram.

Det är glädjande att ARLIS/Nordens tidskrift då och då presenterar aktuella böcker inom sitt ämnesområde. Som författare till den bok Gry Kjaer-Larsens välvilligt anmäler i förra numret av Info, är jag part i målet och skall inte uttala mig om hennes bedömning av min prestation. Jag vill bara påtala, att referatet av bokens innehåll blir något missvisande på

den punkt, där recensenten hävdar att biblioteket "blev lukket for eksterne lånere". Biblioteket stängdes aldrig för externa lånare utan blev för dem ett referensbibliotek för läsning på platsen, alternativt ett bibliotek med interurban låneförmedling av viss litteratur.

Konference deltagere sammen med pastor Geir Waage i Reykholt

Peter Grosells Antikvariat

kunst
litteratur
arkitektur
bogvæsen
Grønland
kunsthåndværk
gamle sjældne bøger

Peter Grosells Antikvariat

Læderstræde 15

DK-1201 København K

Danmark

Tlf. +45 33 93 45 05 Fax +45 33 93 53 72

www.grosell.dk info@grosell.dk

